

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

**HANDELINGEN VAN DE
OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN**

01/03/1999

C 753 Justitie

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

**ANNALES DES
RÉUNIONS PUBLIQUES DE COMMISSION**

01/03/1999

C 753 Justice

Sommaire

Lundi 1 mars 1999

COMMISSION DE LA JUSTICE - C 753

Interpellations et question orale jointes de :

- M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "la composition de l'Exécutif des musulmans de Belgique, organe chef de culte" (n° 2235)

- M. Francis Van den Eynde au ministre de la Justice sur "la composition du Conseil des musulmans" (n° 2258)

- M. Jacques Simonet au ministre de la Justice sur "l'organe chef de culte des musulmans de Belgique" (n° 2273)

- M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "la mosquée Al Itisam de Liège" (n° 1961)

orateurs : MM. **Eerdekens, Van den Eynde, Simonet, Van Parys**, ministre de la Justice, **Van Dienderen**

Motions

Question orale de M. Hugo Van Dienderen au ministre de la Justice sur "l'absence d'une réglementation efficace en matière de paiement d'amendes étrangères par des Belges" (n° 1963)

orateurs : MM. **Van Dienderen, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Didier Reynders au ministre de la Justice sur "le contrôle de l'activité du collège des procureurs généraux : le rapport annuel du 1er septembre 1997 au 1er septembre 1998" (n° 1992)

orateurs : MM. **Reynders, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Didier Reynders au ministre de la Justice sur "l'application de la loi relative à la procédure accélérée par l'arrondissement judiciaire de Bruxelles" (n° 1993)

orateurs : MM. **Reynders, Van Parys**, ministre de la Justice

Questions orales jointes de :

- M. Jacques Simonet au ministre de la Justice sur "une antenne de justice locale à Cureghem" (n° 1994)

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "sa visite au quartier anderlechtsois de Cureghem et ses déclarations relatives à la nécessité d'institutions fermées pour jeunes délinquants" (n° 2002)

orateurs : MM. **Simonet, Laeremans, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la lutte contre les carrousels TVA" (n° 1996)

orateurs : MM. **Van Hoorebeke, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "l'évolution de la loi sur les faillites" (n° 1997)

orateurs : MM. **Van Hoorebeke, Van Parys**, ministre de la Justice

Inhoud

Maandag 1 maart 1999

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE - C 753

Samengevoegde interpellaties en mondelinge vraag van :

- de heer Claude Eerdekens tot de minister van Justitie over "de samenstelling van het Belgisch islamitisch orgaan, hoofd van de eredienst" (nr. 2235)

- de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Justitie over "de samenstelling van de Moslimraad" (nr. 2258)

- de heer Jacques Simonet tot de minister van Justitie over "het orgaan, hoofd van de islamitische eredienst" (nr. 2273)

- de heer Claude Eerdekens aan de minister van Justitie over "de moskee Al Itisam in Luik" (nr. 1961)

sprekers : de heren **Eerdekens, Van den Eynde, Simonet, Van Parys**, minister van Justitie, **Van Dienderen**

Moties

Mondelinge vraag van de heer Hugo Van Dienderen aan de minister van Justitie over "het uitblijven van een doeltreffende regeling van de betaling van buitenlandse boetes door Belgen" (nr. 1963)

sprekers : de heren **Van Dienderen, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Didier Reynders aan de minister van Justitie over "het toezicht op de activiteiten van het college van procureurs-generaal : eerste jaarverslag van 1 september 1997 tot 1 september 1998" (nr. 1992)

sprekers : de heren **Reynders, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Didier Reynders aan de minister van Justitie over "de toepassing van de wet op de versnelde procedure in strafzaken in het arrondissement Brussel" (nr. 1993)

sprekers : de heren **Reynders, Van Parys**, minister van Justitie

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Jacques Simonet aan de minister van Justitie over "een justitie-antenne te Kuregem" (nr. 1994)

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn bezoek aan de Anderlechtse wijk van Kuregem en zijn uitspraken in verband met de noodzaak van gesloten instellingen voor criminele jongeren" (nr. 2002)

sprekers : de heren **Simonet, Laeremans, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de strijd tegen BTW-carrousels" (nr. 1996)

sprekers : de heren **Van Hoorebeke, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de evaluatie van de faillissementswet" (nr. 1997)

sprekers : de heren **Van Hoorebeke, Van Parys**, minister van Justitie

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'usage impropre du congé pénitentiaire" (n° 2001)	16	Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "het oneigenlijk gebruik van het penitentiair verlof" (nr. 2001)	16
<i>orateurs</i> : MM. Laeremans, Van Parys , ministre de la Justice		<i>sprekers</i> : de heren Laeremans, Van Parys , minister van Justitie	
Interpellation de M. Marc Verwilghen au ministre de la Justice sur "l'évolution du dossier des tueurs du Brabant" (n° 2243)	17	Interpellatie van de heer Marc Verwilghen tot de minister van Justitie over "het verloop van het Bende-dossier" (nr. 2243)	17
<i>orateurs</i> : MM. Verwilghen, Van Parys , ministre de la Justice		<i>sprekers</i> : de heren Verwilghen, Van Parys , minister van Justitie	
Interpellation de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'enquête concernant les attaques à main armée contre les transports de fonds" (n° 2269)	19	Interpellatie van de heer Bart Laeremans tot de minister van Justitie over "het onderzoek naar de gewapende overvallen op geldtransporten" (nr. 2269)	19
<i>orateurs</i> : MM. Laeremans, Van Parys , ministre de la Justice		<i>sprekers</i> : de heren Laeremans, Van Parys , minister van Justitie	
Motions	20	Moties	20

COMMISSION DE LA JUSTICE

RÉUNION PUBLIQUE DU
LUNDI 1 MARS 1999

PRÉSIDENCE de

M. Verwilghen

La séance est ouverte à 14.08 heures.

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING VAN
MAANDAG 1 MAART 1999

VOORZITTER :

De heer Verwilghen

De vergadering wordt geopend om 14.08 uur.

Interpellations et question orale jointes de :

- M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "la composition de l'Exécutif des musulmans de Belgique, organe chef de culte" (n° 2235)

- M. Francis Van den Eynde au ministre de la Justice sur "la composition du Conseil des musulmans" (n° 2258)

- M. Jacques Simonet au ministre de la Justice sur "l'organe chef de culte des musulmans de Belgique" (n° 2273)

- M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "la mosquée Al Itisam de Liège" (n° 1961)

Samengevoegde interpellaties en mondelinge vraag van :

- de heer Claude Eerdekens tot de minister van Justitie over "de samenstelling van het Belgisch islamitisch orgaan, hoofd van de eredienst" (nr. 2235)

- de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Justitie over "de samenstelling van de Moslimraad" (nr. 2258)

- de heer Jacques Simonet tot de minister van Justitie over "het orgaan, hoofd van de islamitische eredienst" (nr. 2273)

- de heer Claude Eerdekens aan de minister van Justitie over "de moskee Al Itisam in Luik" (nr. 1961)

Le président : La parole est à M. Claude Eerdekens.

M. Claude Eerdekens, président du groupe PS : Monsieur le président, avec votre accord, bien sûr, j'estime qu'il

conviendrait de grouper mon interpellation et ma question, puisqu'elles portent sur le même objet. Mon interpellation ne concerne pas la composition globale de l'exécutif des musulmans de Belgique, mais la situation plus particulièrement vécue à Liège.

J'ai découvert, à la lecture de l'hebdomadaire *Le Vif/L'Express* du 31 octobre 1997, que la mosquée Al Itisam installée à Bressoux était considérée comme un lieu où se concentraient de nombreux intégristes et même - pire - des activistes. Il s'agit en effet de personnes dont le comportement pose de graves questions de sécurité intérieure.

La sûreté de l'Etat et la BSR ont entamé une mission de surveillance des activités d'un certain nombre de pratiquants de cette mosquée et ont constaté que cette dernière pouvait servir de base de soutien à certaines actions du GIA. Elle était notamment en contact avec Ahmed Zaaoui, récemment condamné par le tribunal correctionnel de Bruxelles aux côtés d'autres personnes.

Autre fait marquant relatif à cette mosquée : il semblerait qu'une personne actuellement incarcérée à Lantin pour avoir perpétré une agression contre un combi de gendarmerie à Villers en était assez proche. On a aussi découvert qu'une personne exerçant des responsabilités dans cette mosquée avait accueilli chez elle un ressortissant algérien résidant en Allemagne, quelques jours avant que celui-ci ne soit arrêté en République fédérale d'Allemagne pour des activités proches du terrorisme.

Par ailleurs, un certain nombre de professeurs de religion islamique fréquentant cette mosquée sont incontestablement liés au mouvement des Frères musulmans, dont on sait que, sur le plan doctrinal, il a inspiré un certain nombre de mouvements séditeux dans un nombre appréciable de pays arabes. Historiquement, les Frères musulmans sont nés en Egypte et ils sont à la base d'actions de type intégriste et de violences dans d'autres pays, notamment le mouvement Henada en Tunisie et le GIA en Algérie ou encore parmi les ressortissants turcs.

En ce qui concerne le mouvement Henada, on cite, comme habitué de cette mosquée, un certain Walid Benani, qui est l'actuel chef de file belge des Frères musulmans. Et la liste n'est pas terminée. Cet article est particulièrement inquiétant et laisse apparaître que certains pratiquants de cette mosquée pourraient mettre en péril la sécurité intérieure ou utiliser le territoire belge comme base d'actions terroristes menées à l'extérieur du pays.

Quel est le lien avec la constitution de l'exécutif des musulmans de Belgique ? Nul n'ignore que récemment des élections ont eu lieu. C'est, en soi, une chose positive que de voir régler le culte musulman dans un pays extrêmement tolérant comme le nôtre à l'égard de toutes les religions. Il ne s'agit absolument pas de remettre en cause la création pour les musulmans de notre pays d'une telle structure.

Mais la difficulté est qu'il y aurait eu, à Liège, des problèmes au moment des élections, notamment lors des convocations, compétence qui nous échappe

complètement. Il semblerait que des problèmes ont surgi au sujet de personnes élues dans la région liégeoise ou de personnes proposées à la cooptation. Parmi celles-ci, il y aurait des membres de cette mosquée intégriste.

Un dernier article paru dans *Le Vif/L'Express* le 4 décembre 1998 est particulièrement éclairant sur les conflits qui opposaient, à Liège, les musulmans désireux de s'intégrer dans notre pays et des radicaux prônant la révolution islamique à l'iranienne ou s'inspirant, dans un autre volet intégriste, de la philosophie des Frères musulmans.

Il me serait agréable de savoir ce qu'il en est. Est-il exact qu'ont pu être élues ou proposées à la cooptation des personnes qui participent de cette forme d'intégrisme tout à fait incompatible avec notre conception de respect des droits de l'homme, d'égalité entre hommes et femmes, de respect de l'ensemble des religions et philosophies, de respect des minorités ?

On me signale qu'aurait été proposé à la cooptation par l'ancien exécutif un sieur N'Gadi Boubker, considéré actuellement comme le chef de file des Frères musulmans en Belgique. Dans une deuxième phase de cooptation, auraient été proposés un sieur Moussaoui, précisément président de cette mosquée intégriste qui suscite les inquiétudes de la sûreté de l'Etat et des autorités judiciaires, ainsi qu'un sieur Maloujahmoum Nourredine, membre de cette ancienne assemblée de la mosquée Al Itisam.

Nous sommes inquiets à Liège. Je ne sais pas ce qu'il en est ailleurs, à Bruxelles, en Flandre ou à Charleroi, là où se concentrent les musulmans belges. Si la situation à Liège est vraiment telle, monsieur le ministre, il y a pour ceux qui prônent un islam d'intégration de légitimes raisons d'être inquiets.

J'avais interrogé le centre pour l'égalité des chances à l'effet de savoir ce qu'il en était et ce qu'ils en pensaient. M. Leman, dans un courrier qu'il m'adresse le 10 février 1999, me signale que, suivant l'accord conclu entre le gouvernement et l'exécutif provisoire, il n'était prévu de vérification quant à la compatibilité avec l'Etat de droit que pour les candidats à l'exécutif et non pas pour les candidats à l'élection.

On prétend que parmi les candidats à l'élection figuraient des personnes soit ayant un casier judiciaire, soit ayant des faits judiciaires en cours d'examen,

d'information ou d'instruction non visés par un jugement coulé en forme de chose jugée ou que figureraient parmi les candidats des personnes vis-à-vis desquelles la sûreté de l'Etat avait, en fonction d'activités intégristes, paraterroristes ou terroristes, de légitimes raisons d'être inquiète.

Je souhaiterais savoir s'il est exact qu'il n'était prévu aucune condition de recevabilité et que n'était pas prévue, au niveau des candidatures, la connaissance d'une des langues nationales, ce qui me paraît quand même essentiel pour faire partie de l'exécutif des musulmans de Belgique.

Par ailleurs, les élections étant ce qu'elles sont, les cooptations étant ce qu'elles peuvent être, est-il prévu, au niveau du gouvernement, de ne pas accepter des personnes qui, soit ne parlent pas l'une des langues nationales, soit ont un casier judiciaire, soit font l'objet d'enquêtes judiciaires en cours pour des faits significatifs - je ne parle pas de PV en matière de roulage pour mauvais stationnement, mais de faits qui peuvent mettre en péril la sécurité intérieure ou autre ? Des personnes dont la philosophie est tout à fait contraire au respect des principes constitutionnels d'un Etat démocratique ne sont-elles pas susceptibles de représenter la communauté musulmane au sein de l'exécutif ? Dès lors que l'on prône, non pas la démocratie, mais la théocratie, dès lors que l'on prône un régime tout à fait incompatible avec nos valeurs, a-t-on le droit de faire partie de l'exécutif des musulmans de Belgique et le gouvernement prendra-t-il toutes les dispositions pour éviter ce type de dérapage qui, s'il se produisait, pourrait - alors que l'idée de départ de voir installer un exécutif des musulmans de Belgique était extrêmement généreuse et positive - aboutir in fine à contrarier l'intégration et à créer demain des malentendus plutôt que ce qui était escompté ?

De voorzitter : De heer Francis Van den Eynde heeft het woord.

De heer Francis Van den Eynde (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Eerdeken richtte zich in zijn interpellatie op bepaalde feiten uit het Luikse, die helaas waar zijn. Hij heeft ons enkele trasse staaltjes van infiltratie door moslimfundamentalisten in de Moslimraad geschetst. Op zich is dit betreutswaardig, maar men zou nog kunnen aannemen dat dit eerder uitzondering is dan regel en dat, hoe erg het verhaal van de heer Eerdeken ook is en hoe ernstig wij het ook moeten opnemen, dit toch het anekdotische niet

overstijgt. Helaas is dat niet zo : het verhaal van de heer Eerdeken is eerder te beschouwen als een *pars pro toto*, als een typisch voorbeeld van de manier waarop de Moslimraad, of toch een heel deel daarvan, is gaan functioneren.

Ik wil u eraan herinneren dat de Moslimraad slechts met horten en stoten tot stand is gekomen. Reeds in 1990 was er sprake van het organiseren van verkiezingen, maar uiteindelijk hadden die niet plaats omdat de organisator - de grote moskee van Brussel - door de regering werd teruggefloten. Toen reeds waarschuwde een vereniging als het Lekencentrum van vrijzinnige moslims - in het Frans *le Centre laïque arabo-musulman* - tegen de te grote invloed van integristen en van moskeeën op die verkiezingen. Dat belet niet dat die verkiezingen nu, acht jaar later, hebben plaatsgevonden en dat een groot gedeelte van de kieslokalen in de moskeeën te vinden waren. Daarenboven gebeurden die verkiezingen mannen en vrouwen van elkaar gescheiden : er waren kieshekjes voor dames en kieshekjes voor heren. "Integratie", vertelt men ons. Het resultaat is navenant. Naar aanleiding van een vraag van Vlaams Blok-senator Cedei hebben wij, na heel wat artikelen in de pers en na heel wat gissingen, vernomen dat van de 68 verkozenen van de Moslimraad er 29 door de regering en door haar diensten werden beschouwd als fundamentalisten, of een kleine helft. Achteraf zou dit zijn gerelativeerd en zou het aantal zijn vastgesteld op 25. Zelfs als dit zo is, gaat het nog altijd om meer dan een derde. In die optiek is het verhaal van de heer Eerdeken niet zomaar een uitzondering, een triestige anekdote, maar wel typerend voor wat er gebeurt. Ik heb daar toch enkele vragen bij.

Mijnheer de minister, in de krant leest men dat er voor de executieve slechts 16 mensen werden aangesteld, terwijl het er 17 hadden moeten zijn. Op dat vlak hebben de verkiezingen blijkbaar niet gebracht wat men ervan mocht verwachten. Naar verluidt maakt van de executieve ook iemand deel uit die niet werd verkozen, maar die als het ware werd gecoöpteerd op verzoek van de regering. Het zou daarbij gaan om een Marokkaans theoloog die geen van beide landstalen kent, maar wel beschikt over wat ik zou noemen de stevige steun van koning Hassan II van Marokko.

Iedereen gebruikt wel een of andere kruiwagen... Mijnheer de minister, ik had graag van u vernomen of het klopt dat die man geen van beide landstalen kent. Indien dit zo is, had ik graag van u

vernomen in welke taal de vergaderingen zullen plaatsvinden want voor zover ik weet is de raad samengesteld op etnische basis. Er zijn dus vertegenwoordigers van Turkse, Arabische en Noord-Afrikaanse moslims. Er zouden zelfs een aantal Vlaamse en Waalse bekeerlingen zijn. Als bepaalde van die vertegenwoordigers geen van beide landstalen spreken, vraag ik mij toch af welke talen zullen worden gehanteerd. Men zal flink wat geld moeten uittrekken voor tolken.

Op 51 rechtstreeks verkozen vertegenwoordigers zouden slechts 4 vrouwen zijn. Integratie, zegt men ons. Maar na die verkiezing heeft de Vlaamse woordvoerder van de Moslimraad gezegd dat een aantal vrouwen zou worden gecoöpteerd. Het resultaat van deze coöptatie is 1 vrouw op een totaal van 10. Integratie, zegt men ons !

Anderzijds lees ik in de Franstalige pers dat de verkozenen hun taak ernstig willen nemen. Een van de verkozenen - iemand die wordt verdacht van fundamentalisme - is uitbater van een restaurant op de Antwerpse Steenweg in Brussel. Sinds de man is verkozen zou hij geen wijn meer willen schenken in zijn restaurant omdat dit niet in overeenstemming is met zijn geloof. Omdat de klanten echter aandrongen, heeft hij nu besloten wijn te verkopen zonder winst. Ik vraag me af of dit wel in overeenstemming is met de wet op de handelspraktijken. Ik zal 'aarover een schriftelijke vraag stellen.

Mijnheer de minister, ik lees in *De Standaard* van 13 en 14 februari dat uw ministerie zich verontschuldigd heeft bij de Moslimraad omdat er in de Senaat werd geantwoord op een vraag van senator Ceder over het aantal verkozenen die als integrist worden beschouwd. Naar verluidt zou er aan de diverse moslimorganisaties zijn beloofd dat men terzake geen enkel detail meer zou geven. Met andere woorden, op dit vlak is er sprake van een semi-klerikalisme waarbij de islamitische kerk - samen met pater Leman - bepaalt wat mag worden gezegd in Kamer en Senaat. Dit is volgens mij verontrustend en ik had dan ook graag van u vernomen of dit bericht uit *De Standaard* klopt.

Le président : La parole est à M. Jacques Simonet.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : Monsieur le président, monsieur le ministre, je tiens à souligner combien ce dossier illustre singulièrement tout l'intérêt de la nécessité d'un contrôle démocratique de l'action gouvernementale.

Monsieur le ministre, nous avons déjà parlé à plusieurs reprises de ce dossier, depuis le mois d'août dernier. Il a fallu, à l'époque, que l'opposition parlementaire vous signale la nécessité de modifier la loi du 4 mars 1870 sur le temporel des cultes, pour que vous vous décidiez à déposer un projet de loi modifiant l'article 19bis de la loi de 1870, projet qui a finalement été adopté par la Chambre, le 4 février dernier. Si je m'en réjouis, je continue cependant à penser que vous avez joué avec le feu en n'encadrant pas de manière adéquate, sur le plan légal, le processus dont le point culminant a été l'élection du 13 décembre dernier.

Je continue également à penser que vous avez été à tout le moins imprudent ou désinvolte dans le *screening* par la Sûreté de l'Etat, ainsi que M. Eerdeken y a fait allusion. Vous avez effectivement mis en oeuvre une opération de *screening* par les différents services de police. Mais je persiste à croire - et M. Eerdeken l'a rappelé - que vous auriez sans doute été bien inspiré de procéder à ce *screening* à l'égard de l'ensemble des candidats aux élections du 13 décembre - après tout, ils n'étaient pas plus de 250 - plutôt que d'attendre et de limiter cette opération aux seuls candidats à l'organe chef de culte.

Cela explique d'ailleurs la très grande proportion de personnes liées aux réseaux fondamentalistes ou islamistes, au sein de l'assemblée des soixante-huit.

A plusieurs reprises, que ce soit en août, en décembre ou encore en janvier dernier, nous avons encore eu l'occasion d'en parler. Cela a alors suscité relativement peu d'émotion, mais M. Eerdeken s'est fait l'écho d'une certaine émotion qui se fait jour aujourd'hui dans diverses organisations issues de la communauté musulmane. J'entends également l'expression de l'inquiétude de membres élus à la Constituante qui se rendent effectivement compte qu'ils y côtoient des gens qui ne sont pas les tenants d'un Islam démocratique. Et si j'ai bien lu, même le centre pour l'égalité des chances a reconnu qu'il y avait un problème d'infiltration fondamentaliste au sein de l'assemblée des soixante-huit.

Nous avons toujours déclaré que nous soutenions totalement le processus visant à instaurer un organe représentatif ou gestionnaire du temporel du culte musulman par le biais d'élections, procédure que M. Gol avait d'ailleurs tenté d'initier, dès 1985.

J'estime que, dans la manière dont vous avez géré le dossier, vous avez véritablement joué avec le feu alors qu'il s'agit d'un enjeu important pour 300 à 350 000 fidèles de confession musulmane sur notre territoire.

Si nous devons nous réjouir d'avoir demain un interlocuteur aussi représentatif et autorisé que possible de l'Islam belge pour dialoguer avec les autorités publiques de notre pays, je voudrais, dans la foulée des deux interpellants précédents, vous poser quelques questions extrêmement précises concernant le processus actuel qui a culminé avec votre communication du nom des seize personnes que vous avez décidé de désigner au sein de l'organe chef de culte.

1. Je commencerai par une question à laquelle vous n'avez jamais répondu. Comment expliquez-vous que le criblage de la Sûreté de l'Etat ne se soit exercé qu'à la fin du processus, à l'égard des seules personnes appelées à siéger au sein du futur exécutif ?

2. Indépendamment de ce *screening* qui vise, en principe, à s'assurer de l'indépendance des dix-sept membres du futur organe chef de culte par rapport à certains réseaux fondamentalistes musulmans, quelles mesures comptez-vous prendre aujourd'hui vis-à-vis des membres de l'assemblée des musulmans, c'est-à-dire l'assemblée des soixante-huit, qui siègent aujourd'hui en violation des règles que vous aviez vous-même établies à l'amorce du processus électoral ? J'entends par là un certain nombre d'élus ou de cooptés qui ne remplissent pas les conditions de diplôme, de connaissance minimale de l'une de nos langues nationales ou qui dépendaient, au moment de leur élection, d'une mission diplomatique étrangère, tous critères qui avaient été formellement imposés à l'origine du processus ? En acceptant que siègent au sein de l'assemblée constituante des personnes qui ne remplissent pas les conditions procédurales minimales que vous aviez vous-même fixées, d'emblée vous entachez d'irrégularité le processus tendant à la désignation d'un organe chef de culte. Quelles sont donc vos intentions à cet égard ? Je ne vous ai pas encore entendu à ce jour remettre en cause la qualité de membre de la constituante de l'un quelconque des soixante-huit élus ou cooptés.

Il semblerait que les vices de candidature, par rapport aux critères que vous vous étiez fixés, valent même pour quelques-unes des seize personnes dont vous avez révélé les noms à la presse la semaine dernière, et qui doivent faire partie de l'organe chef de

culte. Dans ce cas, cela serait encore plus inquiétant, parce que vous avez opéré votre propre criblage et votre propre screening.

Ainsi, je voudrais savoir si vous êtes au courant qu'un des membres de l'organe chef de culte que vous avez désigné était, jusqu'en décembre dernier, porteur d'un passeport diplomatique et que cette personne, à ma connaissance, ne connaît ni parfaitement ni sommairement aucune de nos deux langues nationales, alors que cette condition minimale était requise pour devenir l'interlocuteur des autorités publiques belges dans la gestion du temporel du culte musulman.

Indépendamment de ce cas, j'ai, parmi les membres que vous avez présentés à la presse comme étant au-dessus de tout soupçon, repéré deux membres très proches du Milli Gorus turc. Avez-vous pu opérer un certain nombre de vérifications à cet égard ? M. Eerdekens faisait allusion à des élus ou à des membres de l'organe chef de culte qui avaient été présentés par une mosquée réputée extrêmement dure à Liège. C'est une fois de plus le cas pour un des membres bruxellois de l'organe chef de culte qui a été présenté par une des mosquées les plus rigoureuses sur le territoire bruxellois.

Je vous signale que les seize personnes en question comptent en leur sein un frère musulman algérien, avéré.

Enfin, comment interprétez-vous la réunion qui s'est déroulée à la fin du mois de janvier dernier, sous la présidence de deux diplomates turcs, et qui a réuni l'ensemble des élus et des cooptés turcs au sein de l'assemblée constituante ?

Cela dit, j'estime que la Sûreté de l'Etat a parfaitement effectué son travail et nous ne pouvons que l'en féliciter.

Compte tenu de la forte présence de personnes qui entretiennent des relations avec les réseaux fondamentalistes musulmans, quel sera - même si très majoritairement, l'organe chef de culte, donc les dix-sept interlocuteurs des pouvoirs publics belges ne sont, eux, pas liés à des mouvances fondamentalistes - le degré d'autonomie de ces dix-sept membres de l'exécutif par rapport à une assemblée constituante en comptant 68, dont on sait qu'elle est, en tout cas pour partie, infiltrée par les ultras ?

Je rappelle que notre souhait, dans ce dossier, a toujours été de pouvoir donner une voix autorisée à cet islam belge et d'ôter le bâillon qui, aujourd'hui, empêche la plupart des

musulmans de Belgique d'exprimer leur volonté de modération et de tolérance pour toutes les matières musulmanes, tous ces musulmans fondamentalement désireux de vivre leur foi en plein accord avec les valeurs démocratiques de la société d'accueil que sont l'attachement à la démocratie politique, la séparation de l'Eglise et de l'Etat et, entre autres, l'égalité des sexes.

Le président : La parole est au ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice : Monsieur le président, je voudrais reprendre la chronologie de la procédure qui a été suivie, sur la base des questions qui m'ont été transmises par écrit. Celles-ci se résument à quelques lignes, alors que - je le comprends - celles posées à l'instant par M. Simonet sont beaucoup plus étendues que sa demande d'interpellation en ma possession. Il en va de même pour les interpellations de MM. Eerdekens et Van den Eynde.

Le président : C'est le terrain de prédilection de M. Simonet !

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : Depuis le mois d'août, j'ai soulevé ces questions à trois reprises. Selon moi, vous auriez dû les intégrer au fur et à mesure de nos rencontres.

M. Van Parys, ministre : Certes ! Je vous livrerai donc la chronologie très importante de la procédure afin que vous compreniez mieux le processus suivi en la matière.

Tout d'abord, il faut souligner que dans le rapport relatif aux modalités des élections, l'exécutif des musulmans de Belgique prévoyait les conditions suivantes :

- 1° être musulman observant;
- 2° être âgé de 20 ans minimum au moment des élections;
- 3° jouir des droits civils;
- 4° résider à titre principal en Belgique depuis plus de cinq ans au moment des inscriptions et bénéficier d'un droit d'établissement;
- 5° parler couramment une des langues du pays;
- 6° ne pas exercer de mandat politique ou diplomatique;
- 7° adresser son dossier de candidature, au plus tard trois mois avant les élections, contenant un curriculum vitae et une lettre de motivations.

Encore plus important, et pour répondre à certaines questions de M. Eerdekens, dans le rapport relatif aux modalités des

élections, l'exécutif lui-même a prévu que les candidatures à l'organe représentatif me seraient soumises afin de pouvoir émettre d'éventuelles objections ayant trait au respect de la Constitution, au respect des lois et des institutions belges.

Il est également important de souligner que cette condition explicite a été acceptée et reconnue par tous les candidats aux élections qui ont pris l'engagement formel de la respecter.

Dans la procédure proposée par l'exécutif, il est prévu la vérification des candidatures, vérifications qui seraient effectuées par les services compétents, c'est-à-dire les parquets et la Sûreté de l'Etat.

Après sa reconnaissance, l'organe représentatif du culte musulman sera le seul représentant officiellement reconnu, au détriment de l'organe constituant. C'est avec ce représentant que les autorités entretiendront des relations en tant que porte-parole du culte musulman.

J'expliciterai à présent comment, après les élections et les cooptations, le président de l'exécutif a demandé un screening préalable de certains candidats élus afin de permettre à l'exécutif de présenter au ministre des candidats irréprochables. J'ai estimé pouvoir répondre favorablement à cette demande qui me paraissait importante afin de répondre aux les soucis et aux souhaits de l'exécutif et de lui permettre de remplir sa mission. L'exécutif des musulmans de Belgique m'a alors proposé une liste de personnes candidates à cet organe représentatif. Au vu de toutes les informations utiles reçues de la part des services compétents, il n'apparaît aucun problème à reconnaître les seize personnes proposées comme membres.

Je soulignerai à l'adresse de M. Eerdekens qu'il est indispensable d'exclure toute erreur sur ce plan. En effet, des personnes liées au milieu islamique ne peuvent pas siéger dans un organe représentatif. C'est la raison du screening préalable, à la demande de l'exécutif; un screening définitif se déroule ensuite afin de supprimer de la liste tout élu présentant quelque problème concernant la sécurité publique, ce qui n'est pas le cas selon les rapports en provenance de la Sûreté de l'Etat.

Ainsi, jeudi, j'ai pu annoncer que j'acceptais ces candidatures.

Après le vote de la loi au parlement, il sera nécessaire de prendre un arrêté royal en vue de la reconnaissance de l'organe représentatif.

En tout cas, si je me réfère aux rapports de la Sûreté de l'Etat, les seize candidats proposés ne représentent aucun danger pour la sécurité publique.

Comme mes prédécesseurs, j'ai toujours voulu que les représentants du culte musulman au sein de l'organe représentatif fassent preuve d'un respect sans faille vis-à-vis de la démocratie et des lois en vigueur dans notre Etat de droit.

De plus, les plaintes relatives au déroulement des élections et aux conditions dans lesquelles ces élections ont eu lieu, ont été examinées par la commission d'accompagnement habilitée. Cette dernière n'a décelé aucune irrégularité dont l'ampleur ou le caractère frauduleux pourrait remettre en cause la validité même des élections.

Pour ma part, j'ai pleine confiance dans les services de la Sûreté de l'Etat qui m'ont remis leur avis concernant les 16 membres proposés. Je n'ai aucun doute quant aux capacités et aux compétences de cet organe. C'est la raison pour laquelle j'ai suivi leur avis.

Ik zal in het Nederlands antwoorden op een aantal vragen van collega Van den Eynde.

Mijnheer Van den Eynde, de gegevens uit het dossier met betrekking tot het representatieve orgaan van de moslims in België, stellen mij helemaal niet in staat de conclusies te trekken die u meent te moeten trekken.

Uit de verschillende gegevens in het dossier blijkt dat slechts van een klein deel van de moslims in ons land kan worden aangenomen dat zij sympathieën voor islamitische groepen hebben.

Ik meen dat wij heel goed de boodschap van het tot stand komen, nu of binnenkort, van het representatief orgaan van de moslims in België moeten begrijpen. Er kan geen twijfel over bestaan dat de intenties van degenen die deze verkiezingen hebben voorbereid, getuigen van een grote wil tot verdraagzaamheid enerzijds en tot respect voor de democratische orde in dit land anderzijds.

U moet begrijpen dat het voor het voorlopig executief misschien niet eenvoudig was. Toch hebben zijzelf voorgesteld om de kandidaten die ze wensten voor te dragen, of die in aanmerking wilden komen, te onderwerpen aan een voorlopige screening, om ze dan nadien, eens zij het voorwerp uitgemaakt hadden van die voorlopige screening, nog eens aan een definitieve screening te onderwerpen.

Men heeft bekomen dat alle kandidaten zich in dit kader hebben geëngageerd.

Het executief heeft 16 mensen voorgedragen. Uit de voorlopige screening bleek dat zij geen enkel probleem vormden voor de openbare veiligheid. Dit bewijst nogmaals dat deze mensen in staat waren en de bereidheid, zelfs de wil, hadden om een orgaan naar voren te schuiven dat niet alleen representatief was - want het is een voorstel dat in consensus werd genomen - maar ook was samengesteld uit mensen die de democratische orde volkomen onderschrijven. Dat is evident, zowel voor de regering als voor mijzelf en ik veronderstel ook voor u. Indien de overheid een gesprekspartner wil, dan is het duidelijk dat deze groep van mensen zich moet schikken naar de democratische orde en respect moet opbrengen voor de Grondwet, voor de wetten en voor alle elementen die noodzakelijk zijn om zich te integreren.

Ik vraag u uitdrukkelijk om dit als uitgangspunt te nemen. Er is een voorstel geformuleerd door die 16 mensen. Nadat de wet definitief van kracht zal zijn en het koninklijk besluit het executief zal erkennen - de wet is goedgekeurd in de Kamer maar nog niet in de Senaat - zullen wij over een bijzonder belangrijk instrument van integratie beschikken. Dat is eigenlijk de grote boodschap. Het is een feit dat de moslimgemeenschap de wijsheid en de volwassenheid heeft gehad om, via een eigen procedure, te aanvaarden dat alleen diegenen konden worden voorgesteld die voor ons aanvaardbaar waren. Men heeft ons gevraagd of deze mensen aanvaardbaar waren. Op basis van de screening door de diensten van de Veiligheid van de Staat en op basis van de informatie van het parket is dit het geval. Zij hebben zich daarin volkomen geschikt. Ondanks het feit dat een aantal discussies onder hen ongetwijfeld moeilijk zijn verlopen, hebben ze deze overwonnen en in consensus precies deze 16 mensen voorgedragen.

Ik denk dat we deze kans nu ten volle moeten benutten. Wij zullen nu kunnen beschikken over een representatief orgaan waarvoor wij, vanwege de diensten, de garantie hebben dat zij aan alle vereisten voldoen.

Het zal van het grootste belang zijn de "cultuur" van democratie en verdraagzaamheid te intensifiëren. Bij gebrek aan een representatief orgaan kon die cultuur immers niet groeien. Nu kunnen wij in gesprek treden, wat ons ook in staat zal stellen in een grotere transparantie met deze wereld kennis te maken. Bijgevolg zullen wij deze materie beter beheersen, waardoor de moslimgemeenschap deze cultuur van interne democratie verder kan ontwikkelen. Dat was trouwens de rode draad

in heel dit proces. Mijnheer Van den Eynde, wij hebben de hele tijd ondervonden dat sommigen - waarbij ik niet doel op de heren Eerdeken en Simonet - maar al te graag zouden hebben gehad dat dit proces was mislukt. Het grootste bewijs dat de wil tot integratie er was, is evenwel het feit dat de moslimgemeenschap steeds de beheersing en de volwassenheid heeft opgebracht om zich te blijven engageren in het proces dat zij zelf had voorgeschreven. Zij heeft zich telkens strikt gehouden aan de afspraken die wij hadden gemaakt. Dat is uitsluitend haar verdienste en niet deze van de Belgische politieke wereld. Men heeft uiteindelijk mensen voorgesteld waarover geen discussie kan bestaan. Uit sommige commentaren in de media bleek dat men de regering verweet dat zij ten aanzien van de moslimwereld veel veeleisender was dan ten aanzien van andere godsdiensten. Dan zou men wel eens een andere redenering kunnen volgen. Ik heb dat niet gedaan, omdat ik ervan overtuigd was dat wij als basis absolute en noodzakelijke garanties moesten krijgen. Dat was van belang om vertrouwen te krijgen in onze relatie en in het orgaan als dusdanig. Die basis is nu gelegd. Ik zou u willen vragen om dit vertrouwen mee gestalte te geven. Naar mijn mening is dat niet enkel de politieke verantwoordelijkheid van de regering maar ook van ons allen. Op die manier kunnen wij die cultuur van overleg en van democratische besluitvorming uitbouwen zodra de wet in werking treedt en er een koninklijk besluit is uitgevaardigd.

Hoe dan ook wil ik beklemtonen dat de islam als eredienst is erkend bij wet van 19 juli 1974. Wat nu gebeurt, is enkel de uitvoering van de wet. In een rechtsstaat komt het nog altijd de minister van Justitie toe de wet uit te voeren.

Ik verheug mij in de wijze waarop de Moslimraad is tot stand gekomen, ondanks het feit dat sommigen er belang bij hadden dit proces niet te doen slagen. Ik doel daarbij zeker niet op de interventies van de heren Simonet en Eerdeken.

Mijnheer de voorzitter, ik heb gepoogd te antwoorden op de vragen die mij vooraf bekend waren. Het is niet eenvoudig vragen te beantwoorden die men tijdens de vergadering stelt. Ik neem evenwel aan dat mijn antwoord volstaat om inzicht in het hele proces dat heeft plaatsgevonden.

Le président: La parole est à M. Claude Eerdeken.

M. Claude Eerdeken (PS) : Monsieur le président, mon interpellation se basait sur des informations communiquées avant que le ministre de la Justice n'arrête la composition des 16 représentants au sein de l'exécutif. Je souhaitais lancer un message : c'est qu'il ne soit pas procédé au choix de personnes liées à des mouvements musulmans intégristes, prônant la violence, le rejet de la démocratie et d'un certain nombre de valeurs. Je souhaitais aussi que l'on écarte des personnes ne connaissant pas l'une de nos langues nationales, que l'on puisse également faire fi de personnes ayant maille à partir avec la justice pour des faits de délinquance suffisamment sérieux. Si tel est le cas et si le choix arrêté par le ministre l'est en fonction de rapports du parquet et surtout de la sûreté de l'Etat, je ne peux que m'en réjouir.

En tant que président de la commission des Naturalisations, je peux assurer que nous sommes très attentifs à un certain nombre de considérations. Nous avons adopté une jurisprudence et même si certains échappent à sa rigueur, nous faisons en sorte que, pour obtenir leur naturalisation, les musulmans ne peuvent prôner un islam intégriste. Les rapports de la sûreté de l'Etat au sujet des dossiers individuels qui arrivent sur la table de la commission des Naturalisations sont d'une très grande qualité et je rejoins en cela l'avis du ministre de la Justice. En fonction de ces rapports - même si l'avis du parquet est favorable car souvent il ne dispose pas des mêmes renseignements - nous écartons systématiquement les personnes qui prônent des règles incompatibles avec nos valeurs démocratiques de respect des droits de l'homme, de la religion de chacun et du principe d'égalité entre l'homme et la femme. Nous sommes intransigeants sur ce point. Dès lors, vous comprendrez qu'appliquant rigoureusement, ainsi que mes collègues de la commission, ces principes au niveau de l'octroi de la naturalisation, j'imaginai difficilement que puissent faire partie demain de l'exécutif des musulmans de Belgique des personnes qui, si elles avaient demandé leur naturalisation, ne l'auraient pas obtenue.

De voorzitter : De heer Francis Van den Eynde heeft het woord.

De heer Francis Van den Eynde (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, met alle respect dat ik u verschuldigd ben, wij moeten elkaar toch geen Liesje noemen. U komt ons hier vertellen dat alles koek en ei is met die Moslimraad. U zegt :

"Sommigen zouden het anders wensen, maar deze verkiezingen hebben aangetoond dat hier een duidelijke wil tot integratie aanwezig is". Nu ga ik toch eventjes uw eigen cijfers nemen.

De Moslimraad bestaat uit 68 mensen, waarvan 51 rechtstreeks verkozenen. Door die eerste 51 werden nog 10 mensen gekozen en dan zijn er nog 7 personen gecoöpteerd. Nu deelt u ons mee, in antwoord op een parlementaire vraag, dat 29 van die 68 mensen er om een ernstige reden mogen van verdacht worden moslimfundamentalisten te zijn. Dat is bijna de helft van het totaal aantal leden en meer dan de helft van de rechtstreeks verkozenen, namelijk 29 op 51. Indien ze niet rechtstreeks verkozen zijn geweest, zijn ze later gecoöpteerd, dat maakt de zaak nog erger. Ons dan komen vertellen dat alles in orde is, lijkt mij toch een stukje té optimistisch.

Mijnheer de minister, ik heb u ook gevraagd of het klopt dat bepaalde mensen in die executieve het Nederlands noch het Frans machtig zijn. Op deze vraag heb ik geen antwoord gekregen. Ik herinner eraan dat het volgens de kranten gaat om een Marokkaans theoloog, die aangesteld zou zijn op voordracht van de Marokkaanse regering.

Een laatste vraag waarop ik geen antwoord heb gekregen, is of het juist is dat het ministerie van Justitie zich verontschuldigd heeft bij de moslimverkozenen omdat het in de Senaat informatie heeft gegeven over het aantal fundamentalisten die deel uitmaakt van de Moslimraad.

Le président : La parole est à M. Jacques Simonet.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : Monsieur le président, ainsi que l'ont souligné M. Eerdeken et M. le ministre, la sûreté de l'Etat a incontestablement bien fait son travail. Je me demande cependant si nous utilisons la même grille de lecture des critères qu'elle devait appliquer. Monsieur le ministre, vous nous dites à propos des 16 personnes qui seront demain les interlocuteurs représentatifs des pouvoirs publics belges, qu'elles ne posent aucun problème parce qu'elles ne menacent pas la sûreté publique.

Je suis d'accord avec vous mais je crois qu'il faut aller au-delà de cette menace, au sens où peuvent l'entendre les services de police. M. Van den Eynde a fait allusion à un des 16 membres qui ne parle ni le français, ni le flamand, ce qui était une des conditions posées à l'élection au sein de l'assemblée

constituante. D'après ce que j'ai pu lire dans les listes rendues publiques, on y trouve deux personnes de nationalité turque qui présentent des liens extrêmement étroits avec le Milli Gorus. On y trouve aussi un frère musulman algérien et quelqu'un qui a été présenté à l'élection par une mosquée bruxelloise très dure. Je ne prétends pas que ces individus constituent une menace au sens où la sûreté de l'Etat l'entend. Je dis cependant qu'ils sont susceptibles de véhiculer au sein de l'organe chef de culte et de plus en tant qu'interlocuteurs du ministre, une conception de l'Etat qui ne correspond pas à celle que nous nous faisons d'un Etat démocratique. M. Eerdeken nous a mis en garde contre les discours tendant à la promotion de la théocratie. Ecoutez le discours prôné par les mouvances des Frères musulmans et vous constaterez qu'il s'agit d'une remise en cause de l'Etat de droit au sens où l'entendent les formations démocratiques, d'où mon inquiétude. Je ne prétends pas que la sûreté de l'Etat a mal fait son travail mais nous aurions dû aller au-delà du concept de menace pour la sécurité publique.

De voorzitter : De heer Hugo Van Dienderen heeft het woord.

De heer Hugo Van Dienderen (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wens terzake enkele korte opmerkingen te formuleren.

In de eerste plaats vind ik het een zeer goede zaak dat dit orgaan tot stand is gekomen en dat België daarin op Europees vlak een voortrekkersrol heeft gespeeld. Opdat deze raad echter behoorlijk zou kunnen functioneren, lijkt het mij eveneens evident dat de leden de taal van één van de gemeenschappen van ons land kennen.

Mijnheer de minister, u hebt gelijk wanneer u zegt dat u sterk de hand zal houden aan criteria als respect voor de democratie, verdraagzaamheid en mensenrechten. Ik hoop dat u dat ook in de toekomst zult blijven doen, maar ik moest vaststellen dat u deze criteria niet aan de dag legt ten aanzien van andere religieuze groeperingen. Mijns inziens zou ook dat moeten gebeuren. Ik weet dat ook in andere kerkgemeenschappen soms serieuze vragen worden gesteld betreffende het respect voor de mensenrechten en het al dan niet democratisch functioneren van deze instellingen. Wij zouden deze terecht eisen met veel meer kracht aan de islamwereld kunnen stellen als we er ook zouden kunnen voor zorgen dat die

eigen, meer volksverbonden instellingen, eveneens werden gekenmerkt door verdraagzaamheid, democratie en respect voor de mensenrechten.

Le président : La parole est au ministre.

M. Van Parys, ministre : Monsieur le président, je me réjouis d'entendre les propos tenus par M. Eerdeken. J'ai bien sûr le souci de faire respecter les droits de l'homme, ainsi que la Constitution et les lois belges. En tant que ministre de la Justice, j'ai fait tout ce qui était nécessaire pour qu'il en soit ainsi. A cet égard, j'ai entièrement confiance en la Sûreté de l'Etat.

Sommigen hebben de Veiligheid van de Staat verweten dat ze veel te streng is geweest bij deze operatie. Ik heb echter het volste vertrouwen in de wijze waarop zij hebben gewerkt.

La Sûreté de l'Etat m'a certifié que les seize élus ne posent aucun problème en ce qui concerne l'Etat de droit, le respect de nos lois et de notre Constitution. Pour nous, c'est l'essentiel à l'heure actuelle.

Ten aanzien van de collega's die hier de verschillende democratische fracties vertegenwoordigen, wil ik nogmaals beklamentonen dat wij de bijzondere plicht hebben om deze raad nu een kans te geven. De laatste tijd heb ik de gelegenheid gehad om met heel veel van deze mensen te spreken. Dat is bijzonder belangrijk om de materie goed te beheersen. Ik heb vastgesteld dat zij bijzonder veel verwachten van deze instelling.

J'ai eu l'occasion de parler avec plusieurs musulmans. Ils fondent beaucoup d'espairs dans cette institution. A présent, il existe un consensus à son sujet et la Sûreté de l'Etat m'assure que rien ne s'oppose à sa mise sur pied.

Wat gaan wij nu doen? Gaan wij een houding aannemen waarbij wij het kleine gebrek zoeken om de hele instelling in diskrediet te brengen en wantrouwen te creëren? Eigenlijk zijn alle voorwaarden om hierin vertrouwen te hebben, vervuld. Wij moeten dit nu van dag tot dag en van week tot week opvolgen.

Nous devons rester vigilants et revoir notre position si nécessaire. Mais, pour l'instant, étant donné que la Sûreté de l'Etat nous assure que rien ne s'oppose à la mise sur pied de cet exécutif, je crois que nous pouvons lui faire confiance et lui donner l'occasion de fonctionner. Nous devons bien sûr rester attentifs en la matière, comme il se doit pour une bonne gestion de l'Etat.

Mijnheer Van den Eynde, persoonlijk heb ik het steeds evident gevonden dat het juiste antwoord werd gegeven op de vraag die in de Senaat werd gesteld. Met het oog op de rechtsstaat lijkt het mij evident dat een vraag in de Senaat correct wordt beantwoord. Men mag het parlement geen informatie onthouden, om welke reden dan ook. Ik sta dan ook volkomen achter het antwoord dat daar werd gegeven. Op dat ogenblik was ik in Berlijn, op de Europese raad van ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken, zodat de heer Viseur het antwoord heeft verschaft. Ik bevestig hier uitdrukkelijk dat dit correct is.

Geef dit orgaan een kans. Ik kan u dezelfde garanties geven die ik van de verschillende diensten heb gekregen. Nu moeten we dit verder rustig evalueren. De officiële erkenning zal er komen nadat de wet bij koninklijk besluit in werking is getreden.

De voorzitter : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Rudy Demotte en Didier Reynders en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Claude Eerdeken, Francis Van den Eynde en Jacques Simonet

en het antwoord van de minister van Justitie, verzoekt de regering de nodige maatregelen te nemen om, bij de samenstelling van de Executieve van de Moslims van België, de kandidatuur van fundamentalistische verkozen of gecoöpteerde leden of die een bedreiging vormen voor de binnenlandse veiligheid, niet te bekrachtigen."

Une première motion de recommandation a été déposée par MM. Rudy Demotte et Didier Reynders et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Claude Eerdeken, Francis Van den Eynde et Jacques Simonet

et la réponse du ministre de la Justice, demande au gouvernement de prendre ses dispositions de manière à ne pas valider les candidatures de membres élus ou cooptés intégristes ou menaçant la sécurité intérieure lors de la composition de l'Exécutif des Musulmans de Belgique."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Francis Van den Eynde en Bart Laeremans en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van de heren Claude Eerdeken, Francis Van den Eynde en Jacques Simonet

en het antwoord van de minister van Justitie, vraagt de regering de verkiezing van de Moslimraad als nietig te beschouwen."

Une seconde motion de recommandation a été déposée par MM. Francis Van den Eynde et Bart Laeremans et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Claude Eerdeken, Francis Van den Eynde et Jacques Simonet

et la réponse du ministre de la Justice, demande au gouvernement d'annuler les élections du Conseil des musulmans."

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Mondelinge vraag van de heer Hugo Van Dienderen aan de minister van Justitie over "het uitblijven van een doeltreffende regeling van de betaling van buitenlandse boetes door Belgen" (nr. 1963)

Question orale de M. Hugo Van Dienderen au ministre de la Justice sur "l'absence d'une réglementation efficace en matière de paiement d'amendes étrangères par des Belges" (n° 1963)

De voorzitter : De heer Hugo Van Dienderen heeft het woord.

De heer **Hugo Van Dienderen** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit probleem omvat meer dan alleen maar de kwestie van de boetes.

In deze tijd van globalisering worden steeds meer belangrijke internationale afspraken gemaakt en verdragen gesloten die vaak het dagelijkse leven van de burger beïnvloeden. Hierbij vervult België echter geenszins een pioniersrol; vaak bengelen wij aan het staartje wanneer zo'n verdrag wordt geratificeerd.

Hierover, mijnheer de minister, heb ik uw collega reeds herhaaldelijk gesproken in de commissie voor de Buitenlandse Zaken, en vaak wordt naar uw departement verwezen als zijnde de schuldige terzake. Immers, naar verluidt zou het in uw departement zijn dat de zaken blijven aanslepen.

Mijnheer de minister, omtrent de boetes die landgenoten moeten betalen voor verkeersovertradingen begaan in het buitenland, zou ons land naar verluidt nog geen enkel verdrag hebben goedgekeurd.

Nochtans, in 1964 bereikte de Rzad van Europa een akkoord om bekeuringen voor verkeersmisdrifven in het buitenland te vereffen en in 1970 werd op dat vlak eveneens een verdrag gesloten. Het akkoord noch het verdrag werden echter door België geratificeerd.

Opmerkelijk is bovendien dat de problematiek rond de regeling van verkeersboetes naar aanleiding van verkeersmisdrifven evenmin wordt geregeld in het verdrag van Schengen.

Nochtans, mijnheer de minister, beteugeling leidt tot meer verkeersveiligheid en ik neem aan dat u daarvoor oog hebt, vermits u onlangs nog, na bespreking in de Kamer, strengere straffen aankondigde naar aanleiding van de contacten die u onder meer had met de voetgangersvereniging.

Mijnheer de minister, als deze zaken niet worden geregeld, dan wijst zulks erop dat verkeersmisdrifven in het buitenland als banaliteiten worden beschouwd, waarover men zich niet druk moet maken - banalisering van verkeersmisdrifven als het ware.

Waarom werd het akkoord van 1964 nog niet goedgekeurd? Waarom werd het verdrag van 1970 niet medegeratificeerd? Om welke reden werd bij de onderhandelingen in Schengen het hierboven vermelde hiaat nog niet aangekaart?

Mijnheer de minister, wanneer mogen wij terzake beterschap verwachten?

De **voorzitter**: De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie: Mijnheer de voorzitter, tot nu toe werd geen enkele veroordeling tot geldboete of tot gevangenisstraf uitgesproken in het buitenland, in België uitgevoerd.

De materie die u aankaat, mijnheer Van Dienderen, heeft niet enkel betrekking op verkeersovertradingen, maar het is de globale problematiek van de tenuitvoerlegging van buitenlandse veroordelingen. Dat geldt voor alle veroordelingen van Belgen in het buitenland.

Het land van herkomst kan aangifte doen in België om alzo de strafverdring in te zetten, zodanig dat een vervolging - in België - kan plaatsvinden.

De discussie omtrent de tenuitvoerlegging van buitenlandse veroordelingen is fundamenteel en heeft te maken met de verschillende culturen inzake strafwetgeving en vervolging in geval van misdrijven. Veertien dagen geleden nog pleitte ik ervoor om de normen op elkaar af te stemmen en de oprichting van een Europees rechtscollège, precies om het probleem van de verschillende culturen van de lidstaten inzake de beteugeling van allerlei misdrijven, te overstijgen.

U begrijpt dat de cultuur in België totaal verschilt van de Italiaanse of de Scandinavische. Dat blijkt niet enkel uit de verkeersproblematiek, maar ook uit de milieuproblematiek of de georganiseerde criminaliteit. De lidstaten bewegen tot het voeren van een geïntegreerd beleid, is geen eenvoudige opdracht. Men doet niet graag afstand van materies als strafrecht of vervolging. Ze vormen immers de psychologische pijlers van de autonomie van de lidstaten. België heeft hierin de facto het voortouw genomen en deze moeilijkheid willen overstijgen.

Ik zou niet zeggen dat deze regering verkeersovertradingen banaliseert. Er werden richtlijnen getroffen betreffende het gemeenschappelijk vervolgingsbeleid inzake het intrekken van rijbewijzen en het rijden onder invloed. Dit zijn belangrijke signalen. Het wetsontwerp betreffende het gebruik van drugs achter het stuur maakt daar deel van uit. Er is een belangrijke trendbreuk in vergelijking met het beleid dat vroeger werd gevoerd.

Het ratificeren van de vernoemde verdragen is geen eenvoudige zaak. Allereerst is er de overeenkomst van de Raad van Europa inzake de bestraffing van de inbreuken op de verkeerswetgeving. Deze werd totnogtoe door 5 van de 40 lidstaten geratificeerd. Dit betekent dat, mocht België ratificeren, het resultaat sowieso beperkt zou blijven. Het probleem blijft dan immers bestaan. Het verdrag van 1964 biedt bovendien te weinig waarborgen inzake bijvoorbeeld de rechtswaarborgen om het zonder meer te ratificeren.

Er bestaat nog een andere overeenkomst van de Raad van Europa, namelijk die inzake de internationale geldigheid van strafvonnissen. Deze overeenkomst werd door 10 lidstaten geratificeerd. Maar ook daar doen zich problemen voor bij het omzetten naar de praktijk.

De overeenkomst van de EEG inzake de tenuitvoerlegging van buitenlandse strafrechtelijke veroordelingen in het algemeen kan als belangrijk worden bestempeld. Dit geldt uiteraard ook voor verkeersmisdrifven. België heeft

zich geëngageerd om de ratificatieprocedure te bespoedigen. De eerste stappen daartoe werden reeds gezet. Een wetsontwerp tot instemming met deze overeenkomst is op dit ogenblik reeds in voorbereiding. Het vormt een veel betere basis dan de overeenkomst van de Raad van Europa waarover u spreekt. Binnen Schengen werd een werkgroep opgericht die werd belast met de uitwerking van de overeenkomst inzake de samenwerking in procedures wegens inbreuken op de verkeerswetgeving. Dit ontwerp is bijna afgewerkt. België neemt ook hier het voortouw. Het Duitse voorzitterschap wil deze overeenkomst afwerken vóór de inwerkingtreding van het verdrag van Amsterdam. Dit vormt een betere basis voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling inzake verkeersovertradingen dan het verdrag dat u aanhaalt.

De **voorzitter**: De heer Hugo Van Dienderen heeft het woord.

De heer **Hugo Van Dienderen** (ECOLO-AGALEV): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik zei zelf dat reeds een goede aanzet was gegeven in de strijd tegen de banalisering van verkeersovertradingen. Dit belet niet dat jarenlang kon worden gesproken van banalisering. Of een of twee maatregelen voldoende zijn om van een trendbreuk te spreken, dat durf ik niet beweren. De materie die hier ter sprake komt kan een hulp zijn, een stap op weg naar die noodzakelijke trendbreuk. Vijf lidstaten hebben het verdrag van de Raad van Europa goedgekeurd.

De overeenkomst dateert van 1964. België heeft ze mee ondertekend. Ze is weliswaar onvolmaakt, maar ik neem aan dat de Belgische overheid die onvolmaaktheden bij de toepassing kan opvangen. Ik begrijp niet waarom het ook bij dit verdrag weer zo lang moet duren vooraleer België het ratificeert. Ik stel in de woorden van de minister een tegenstelling vast. Enerzijds zegt hij dat België op internationale fora pleit tegen de banalisering van dergelijke misdrijven. Anderzijds valt de traagheid op waarmee dit weliswaar onvolmaakte verdrag wordt aangepakt. Ik roep de minister dan ook op tot meer daadkracht in zijn strijd tegen de banalisering. Als het om de EMU gaat, wordt alles in het werk gesteld om de vooropgestelde termijnen te respecteren. In het geval van de verkeersmisdrifven gaat het in vele gevallen om mensenlevens. Waarom gaat het dan allemaal zo traag?

De **voorzitter**: De minister heeft het woord.

Minister **Van Parys** : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Van Dienderen mij niet goed heeft begrepen. Er zijn verschillende instrumenten voorhanden om tot een resultaat te komen. Enerzijds is er een onvolmaakt instrument en anderzijds een efficiënt, namelijk de werkgroep opgericht door de Schengenlanden. Deze werkgroep zal onder het Duitse voorzitterschap, dus in de eerste helft van dit jaar, een overeenkomst uitwerken. Ik geef er de voorkeur aan gebruik te maken van het instrument dat wel kan functioneren. Bovendien zal alles sneller gaan dan als we de eerste overeenkomst ratificeren. België neemt dus het voortouw, zoals de heer Van Dienderen vraagt.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden Ordre des travaux

De **voorzitter** : Ik deel de minister mee dat de mondelinge vragen nrs. 1950 en 2034 van de heren Geert Bourgeois en Jean-Paul Moerman op verzoek van de indieners worden verdaagd.

Question orale de M. Didier Reynders au ministre de la Justice sur "le contrôle de l'activité du collège des procureurs généraux : le rapport annuel du 1er septembre 1997 au 1er septembre 1998" (n° 1992)

Mondelinge vraag van de heer Didier Reynders aan de minister van Justitie over "het toezicht op de activiteiten van het college van procureurs-generaal : eerste jaarverslag van 1 september 1997 tot 1 september 1998" (nr. 1992)

Le **président** : La parole est à M. Didier Reynders.

M. **Didier Reynders**, président du groupe PRL-FDF : Monsieur le président, monsieur le ministre, je serai très bref puisque, d'une part, vous avez reçu les questions par écrit et, d'autre part, ce n'est pas la première fois que j'aborde ce sujet.

L'article 143bis nouveau, § 7 du Code judiciaire a prévu, lors de l'institution du collège des procureurs généraux, qu'un rapport annuel doit être établi par ce collège. Ce rapport doit contenir une

description des activités, une analyse et une évaluation de la politique des recherches et des poursuites pour l'année écoulée et les priorités pour l'année à venir, ce qui justifierait que le parlement s'en saisisse.

La dernière fois que je vous interrogeais, soit au mois d'octobre 1998, vous aviez parlé du rapport intermédiaire du 15 mai 1997 au 1er septembre 1997, qui avait été transmis aux membres de la Chambre en mai 1998. Vous m'annonciez le rapport définitif pour les activités jusqu'au 1er septembre 1998, qui devait rapidement nous être remis. Les mois ont passé et nous n'avons toujours rien vu. Je suppose que les procureurs généraux ont une activité fébrile, tant dans leur ressort qu'au sein du collège. Je souhaiterais simplement savoir dans quel délai nous pouvons espérer recevoir le premier rapport annuel, si tant est que vous soyez disposé à nous le soumettre pour que l'on ait un débat sur les priorités de politique criminelle.

De manière incidente, j'aimerais revenir sur le problème des relations entre le collège des procureurs généraux et le service de politique criminelle, que j'ai déjà abordé à plusieurs reprises.

Une lecture, peut-être inattentive, du Moniteur belge a pu faire échapper à mes yeux l'arrêté royal que vous aviez déjà annoncé à plusieurs reprises pour organiser la collaboration entre le collège et le service de politique criminelle. Cet arrêté a-t-il effectivement été publié ? A défaut, quand envisagez-vous de le soumettre à la signature royale et aux services de votre département pour publication ?

Le **président** : La parole est au ministre.

M. **Van Parys**, ministre de la Justice : Monsieur le président, je voudrais tout d'abord rappeler à M. Reynders que le 1er octobre dernier, j'ai adressé ma note d'orientation concernant la politique criminelle aux présidents de la Chambre, du Sénat, des commissions de la Justice de la Chambre et du Sénat et de la commission d'enquête parlementaire chargée d'enquêter sur la criminalité organisée.

Le 18 mai 1998, le rapport annuel intermédiaire, concernant la période du 15 mai 1997 au 1er septembre 1997, a été transmis. Le rapport annuel définitif pour l'année 1998 a été approuvé par le collège des procureurs généraux lors de sa réunion du 21 janvier de cette année. Ce document a été transmis, par l'intermédiaire de mon cabinet, aux services du Moniteur belge pour

procéder à son impression. J'ai insisté pour que cela soit fait aussi rapidement que possible afin que la publication ait lieu dans un délai très court.

Comme convenu, la possibilité a été prévue d'organiser avec les procureurs généraux, au sein de la commission de la Justice de la Chambre, un débat à propos du rapport annuel du collège des procureurs généraux et de ma note d'orientation concernant la politique criminelle.

En ce qui concerne les modalités de collaboration entre le collège des procureurs généraux et le service de la politique criminelle, je peux vous annoncer que le Roi a signé l'arrêté royal le 4 février 1999. Celui-ci a été publié dans le Moniteur belge du 26 février dernier.

Le **président** : La parole est à M. Didier Reynders.

M. **Didier Reynders** (PRL-FDF) : Monsieur le président, je me réjouis d'apprendre que le rapport du collège sera incessamment disponible et que nous pouvons d'ores et déjà lire l'arrêté royal. Au moment de l'introduction de ma question, soit le 12 février, ce n'était pas encore chose faite.

J'espère que, comme annoncé, un débat pourra être organisé avant la dissolution des chambres en commission de la Justice. L'urgence est effectivement de mise.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Question orale de M. Didier Reynders au ministre de la Justice sur "l'application de la loi relative à la procédure accélérée par l'arrondissement judiciaire de Bruxelles" (n° 1993)

Mondelinge vraag van de heer Didier Reynders aan de minister van Justitie over "de toepassing van de wet op de versnelde procedure in strafzaken in het arrondissement Brussel" (nr. 1993)

Le **président** : La parole est à M. Didier Reynders.

M. **Didier Reynders**, président du groupe PRL-FDF : Monsieur le président, monsieur le ministre, ce n'est pas la première fois que je vous interroge sur ce problème de procédure accélérée. Nous en avons parlé en septembre dernier lors de la discussion sur les

résultats de l'audit ABC, ainsi que lors de la fermeture de la 50ème chambre du tribunal correctionnel de Bruxelles, qui posait problème en termes d'organisation de la procédure accélérée.

J'aurais voulu savoir où l'on en est dans l'organisation de cette procédure devant le tribunal de première instance dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles. A-t-on pu étoffer les effectifs de manière à rouvrir une deuxième chambre pour le traitement des dossiers de procédure accélérée ? Vous savez qu'il ne s'agit que d'une procédure accélérée qui se traduit par une citation plus rapide, mais pas nécessairement par un traitement plus rapide.

La création d'un tribunal des flagrants délits avait été évoquée. En septembre, vous aviez dit que vous prépariez une note sur le sujet et que vous feriez des propositions concrètes. On parle beaucoup pour l'instant de ce tribunal des flagrants délits dans le cadre de la lutte contre la criminalité urbaine.

Envisagez-vous de faire des propositions qui seront opérationnelles dans les quelques semaines qui viennent, avant la dissolution de notre assemblée ?

Où en est-on en matière de procédure accélérée dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles ?

Envisagez-vous de formuler des propositions pour aller plus loin dans le cadre de la procédure de création d'un véritable tribunal des flagrants délits ?

Le président : La parole est au ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice : Monsieur le président, comme M. Reynders vient de le dire, en septembre 1997, la 50ème chambre a été fermée compte tenu de la pénurie de juges francophones.

Suite à la nomination, au début de l'année judiciaire, de 14 nouveaux juges de complément, le président du tribunal de première instance de Bruxelles a pris une ordonnance par laquelle les nouveaux juges étaient en priorité désignés, à partir du 15 septembre, pour effectuer certaines tâches prioritaires.

Dans ce cadre, le président a décidé de former Mme le juge de complément Véronique Leclercq dans le but de permettre à celle-ci de siéger le plus rapidement possible comme juge unique dans une deuxième chambre de procédure accélérée.

Tout cela était prévu pour le mois de février 1999. Mais en janvier 1999, le vice-président, M. Fabry, a été désigné à

la présidence de la commission de libération conditionnelle. Suite à cela, le président du tribunal de première instance a désigné Mme Leclercq comme remplaçante, à la 44ème chambre, du vice-président Fabry.

Le président du tribunal de première instance a décidé qu'une audience par semaine de la 44ème chambre serait consacrée à la procédure accélérée en attendant qu'un successeur au vice-président Fabry soit désigné.

En ce qui concerne la criminalité urbaine, trois projets importants sont en cours. Tout d'abord, le projet de création d'antennes de justice dans certaines zones de non-droit de l'agglomération de Bruxelles. J'y reviendrai à l'occasion de la question de M. Simonet.

Il y a ensuite la création d'une banque de données informatiques relative aux bandes urbaines.

Cette banque de données aura pour but de récolter et de centraliser toutes les informations relatives aux bandes urbaines sévissant dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, en vue d'une meilleure exploitation des renseignements intéressants.

Une réunion a été organisée, le 18 février 1999, au parquet général de Bruxelles, avec les membres du *Core Team* et des représentants des différents services de police concernés pour tenter de finaliser ce projet.

Le troisième projet est la création d'une section "délinquance urbaine", composée de sept magistrats, chargée exclusivement de lutter contre les nouvelles manifestations de la délinquance urbaine.

Les trois objectifs de cette nouvelle section seront les suivants.

1. Donner plus de sens à la réaction judiciaire, en privilégiant les réactions immédiates.

2. Favoriser, par le biais de peines "restitutives", la resocialisation du délinquant en lui permettant de restaurer son image à ses propres yeux.

3. Entendre les victimes suffisamment à temps, car l'absence de réaction est souvent une source de victimisation secondaire.

Les magistrats du parquet de Bruxelles estiment que la mise en place de ces trois projets doit permettre une réaction plus efficace, tant sur le plan préventif que répressif.

J'aimerais avoir l'occasion d'expliquer plus longuement ces projets. Malheureusement, l'agenda très chargé de la commission ne me le permettra sans doute pas aujourd'hui.

Le président : La parole est à M. Didier Reynders.

M. Didier Reynders (PRL-FDF) : Monsieur le président, je remercie le ministre pour ses précisions. Nous attendrons donc une nomination à la vice-présidence pour voir les choses se mettre en place dans la deuxième chambre chargée de la procédure accélérée au tribunal de première instance de Bruxelles.

Si j'ai bien compris, sept magistrats au parquet de première instance de Bruxelles seront regroupés dans une section "délinquance urbaine".

J'espère que les choses iront plus vite que pour la procédure accélérée.

Monsieur le ministre, vous aurez l'occasion de développer cette problématique puisque j'ai introduit, cet après-midi, une demande d'interpellation sur l'ensemble du problème de la criminalité urbaine, ce qui vous permettra d'y répondre plus longuement, conformément à notre règlement. Vous voyez que la collaboration parlementaire porte ses fruits !

Le président : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Questions orales jointes de :

- **M. Jacques Simonet au ministre de la Justice sur "une antenne de justice locale à Cureghem" (n° 1994)**

- **M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "sa visite au quartier anderlechtsois de Cureghem et ses déclarations relatives à la nécessité d'institutions fermées pour jeunes délinquants" (n° 2002)**

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- **de heer Jacques Simonet aan de minister van Justitie over "een justitie-antenne te Kuregem" (nr. 1994)**

- **de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn bezoek aan de Anderlechtse wijk van Kuregem en zijn uitspraken in verband met de noodzaak van gesloten instellingen voor criminele jongeren" (nr. 2002)**

Le président : Monsieur le ministre, si vous n'y voyez pas d'inconvénient, nous joindrons les questions de M. Simonet et de M. Laeremans au sujet de la délinquance à Cureghem, pour vous permettre de leur donner une seule réponse.

président

La parole est à M. Jacques Simonet.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : Monsieur le président, je me réfère aux propos du ministre de la Justice, lors d'une soirée-débat organisée à Anderlecht, le 8 février dernier, au cours de laquelle le ministre s'est déclaré favorable à l'ouverture d'une antenne de justice locale dans le quartier de Cureghem.

Monsieur le ministre, l'attitude de votre département dans le dossier de l'implantation d'antennes de justice décentralisées dans certains grands centres urbains me semble être tout sauf cohérente.

Depuis plus de deux ans déjà - et je renvoie à certaines interpellations que nous adressions à M. De Clerck, à l'époque -, nous plaçons en faveur de l'instauration de ce type de dispositif de justice locale dont l'objet est d'impulser des politiques pénales propres, de mettre en oeuvre des procédures accélérées dans les quartiers les plus touchés par la délinquance urbaine, appelée improprement la petite délinquance, l'idée étant d'instaurer des tribunaux de flagrant délit, avec pour objectif de traiter en temps réel la petite et la moyenne délinquance.

Cet objectif, me semble-t-il, est également partagé par le ministre de la Justice.

Je voudrais donc en revenir aux déclarations "anderlechtoises" du ministre, qui me paraissent incohérentes eu égard à la politique menée par son département depuis le début de cette législature.

Dans la foulée du conclave gouvernemental du 30 août 1996, la cellule "bandes organisées" du parquet de Bruxelles avait annoncé la création d'antennes de justice à Bruxelles-Ville, à Molenbeek-Saint-Jean et à Anderlecht.

Cette annonce a également été relayée par le ministre De Clerck et des contacts assez suivis ont eu lieu entre le ministre et l'administration communale d'Anderlecht afin de trouver un local aménageable pour cette antenne de justice décentralisée à Anderlecht.

A la demande expresse de votre prédécesseur, monsieur le ministre, la commune d'Anderlecht a investi plus de 25 millions, sur fonds propres, dans la restauration d'un bâtiment communal qui a, ensuite, été équipé de matériel informatique, dont coût 5 millions supplémentaires, doté de bureaux, d'un greffe, d'une petite salle d'audience et même de cellules destinées, le cas échéant, à accueillir des détenus.

Or, à l'instigation d'un haut magistrat bruxellois, proche du cabinet de votre prédécesseur, le projet a été jeté aux oubliettes, laissant véritablement la commune d'Anderlecht "gros Jean comme devant" avec un bâtiment qui avait coûté 30 millions et dont elle ne savait que faire.

Il y a trois semaines, lors de ce débat à Cureghem, vous nous annonciez l'ouverture d'une antenne de justice dans ce quartier à risques de l'agglomération bruxelloise.

Cela m'amène à vous poser quatre questions.

1. Pourquoi n'utilisez-vous pas, dans la perspective d'ouverture d'une antenne de justice décentralisée, l'infrastructure existante, à savoir le bâtiment rénové à grands frais par la commune ?

2. Si vous persistez dans votre intention d'ouvrir cette antenne décentralisée à Cureghem, avez-vous déjà une localisation exacte à nous proposer ?

3. Dans quel délai, les magistrats éventuellement appelés à fonctionner à Anderlecht, seront-ils opérationnels ?

4. Sur quel crédit budgétaire, une telle opération sera-t-elle imputée, car je ne vous cache pas que, depuis cette fâcheuse mésaventure, la commune est peu encline à récidiver l'expérience ?

De voorzitter : De heer Bart Laere-mans heeft het woord.

De heer Bart Laeremans (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, wij hebben gelezen dat u Kuregem hebt bezocht. U hebt er twee onderwerpen aangehaald die ons ook interesseren, namelijk de oprichting van justitie-antennes en gesloten instellingen voor jongeren. Over de justitie-antennes hebben wij in het verleden reeds gediscussieerd. Wij zijn niet per definitie tegen deze antennes gekant. Maar volgens ons hebben ze alleen zin als men de mensen die in deze justitie-antennes werken, magistraten en politiemensen, voldoende middelen geeft om er iets mee te kunnen aanvangen.

Mijnheer de minister, u zult zich het bezoek herinneren dat wij met de commissie voor de Justitie in New York hebben afgelegd aan de diensten van het parket die zorgen voor een zeer snelle communicatie tussen politie en parket, waardoor snelrecht daadwerkelijk mogelijk wordt. Als men op die manier ter plaatse de criminaliteit te lijf wil gaan door echt in de aanval te gaan tegen de criminaliteit, dan kunnen wij ermee instemmen. Hier evenwel

vormen de justitie-antennes een soort "wreveljustitie" die zoveel mogelijk de zaken moeten toedekken. Alles zal dus afhangen van het resultaat van die antennes.

Vorige week berichtte *De Morgen* dat minister De Clerck de verzekering had gegeven dat in Anderlecht een dergelijk huis zou komen. Anderlecht heeft ervoor in zijn gemeente inderdaad al een huis klaargemaakt. Nu zou er sprake van zijn dit huis in Kuregem te openen. Ook daar zou een gebouw in gereedheid worden gebracht. Mijnheer de minister, enige klaarheid is hier toch gewenst. Is het zeker dat deze instelling in Anderlecht zal worden gevestigd ? Ook Molenbeek, Sint-Gillis en Vorst worden vernoemd. De situatie is zeker niet duidelijk. Ik hoop dat nog vóór de verkiezingen van u meer duidelijkheid kan worden verwacht.

Mijnheer de minister, u hebt zich uitgelaten ten gunste van gesloten instellingen voor jongeren. U hebt gezegd bewust de term "jeugdgevangenis" niet in de mond te nemen. Aangezien er op dit ogenblik al gesloten jeugdinstellingen voor jongeren bestaan, met name die van de gemeenschappen, veronderstel ik dat u deze instellingen vanuit Justitie wilt organiseren. Deze instellingen zouden nog minder gemakkelijk te ontvluchten zijn dan de huidige instellingen voor jongeren. Toch moet er enige duidelijkheid terzake komen. U weet dat wij u hierover in het verleden reeds verschillende keren hebben geïnterpelleerd. Tot nu toe bent u er, zeker in deze commissie, zeer onduidelijk over geweest en het ontwerp over het jeugdstrafrecht werd ons nog niet meegedeeld.

Mijnheer de minister, wat wordt nu precies met dit soort van instellingen bedoeld ? Gaat het om inrichtingen die volkomen losstaan van de gemeenschappen of hebben ze er wel iets mee te maken ? Waarin zullen zij precies verschillen van de bestaande jeugdinstellingen van de gemeenschappen ? En waarom weigert u te spreken van jeugdgevangenis ?

Een andere vraag betreft de timing. U wilt de mensen geruststellen dat een en ander zo snel mogelijk in orde zal komen. Deze materie moet echter eerst nog een wettelijke basis krijgen vooraleer ze in de praktijk kan worden gerealiseerd. Wij hebben kunnen vaststellen hoe lang het duurt vooraleer een "antenne" in orde wordt gebracht, tot meer dan drie jaar. Ik houd dan ook mijn hart vast voor de gesloten instellingen voor jongeren, wat dat betreft.

Komt er een instelling in het militair hospitaal, waar eventueel nog andere onderdelen van justitie kunnen worden ondergebracht? Wat zal de kostprijs zijn? Hoeveel van die gesloten instellingen zullen er komen?

In *Gazet van Antwerpen* van 1er februari 1999 staat te lezen dat het Mechels stadsbestuur uitdrukkelijk zegt dat er gesloten instellingen moeten komen voor jongeren. Zij staan met hun stelling niet alleen. In Antwerpen is dat ook al gebeurd. Naar aanleiding daarvan heb ik u reeds een aantal vragen gesteld. Zij willen een leegstaande school gebruiken om er een vijftiental criminelen in onder te brengen en ze een heropvoeding te geven. Ook dat lijkt mij een verkiezingsstunt van de huidige SP-burgemeester aangezien er volgens mij geen enkele wettelijke basis voor bestaat, tenzij u vandaag het tegenovergestelde zegt en verklaart dat dit mogelijk is zonder wetgeving en deze materie onder de bevoegdheid van de gemeenschappen ressorteert.

Ook daarover heb ik u vragen gesteld. Wordt hierover overleg gepleegd met het ministerie van Justitie? Heeft u weet van deze initiatieven in Mechelen? Hoe ziet u dat in de nabije toekomst?

De voorzitter: De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik schets eerst even de algemene context. Vanuit mijn persoonlijke interesse heb ik de uitdrukkelijke intentie om zo veel mogelijk contacten te hebben met de mensen en de wijken waar bepaalde risico's bestaan. In die optiek was ik enkele weken geleden in Lokeren, waar men op een bepaald ogenblik ook veiligheidsproblemen heeft gekend.

C'est dans ce cadre qu'il y a quelques semaines, j'ai assisté à Cureghem à une réunion fort intéressante, au moins autant qu'à Lokeren, dans une salle comble de personnes qui se sentaient concernées par les problèmes qui se posent dans ces quartiers. Le fait de les écouter m'a apporté énormément pour mieux comprendre les problèmes de ces milieux à risques: les gens y sont de grande qualité sur le plan humain. Voilà pourquoi je me suis engagé à prendre certaines initiatives.

Tout d'abord, je retrace le cadre légal des antennes de justice. La Conférence interministérielle pour le Renouveau urbain du 14 mai 1997, a rendu prioritaire la création de ces antennes de

justice. Sur le plan budgétaire, les dispositions ont été prises. En effet, le plan pluriannuel "Justice et Sécurité" de l'autorité fédérale prévoit, sur base annuelle, la somme de 4 milliards de francs belges pour l'an 2000, dont un montant de 300 millions destinés au volet "Renouveau urbain".

D'après les informations fournies par le ministère de l'Intérieur, quatre communes ont formulé une demande d'antenne de justice: Genk, Bruxelles-Ville, Saint-Gilles et La Louvière. Sur base de ces demandes, au début de l'année 1998, le conseil des ministres fédéral a approuvé les nouveaux contrats de sécurité, notamment la création d'antennes de justice à Genk, Saint-Gilles et Bruxelles-Ville. Sur l'insistance répétée de La Louvière, le conseil des ministres a accédé à sa demande: la Conférence interministérielle pour le Renouveau urbain l'a approuvée le 17 novembre 1998.

Concrètement, Bruxelles-Ville lui a déjà attribué une adresse au 18 boulevard de Dixmude; l'antenne de Genk est déjà partiellement opérationnelle et le premier ministre y effectue ce jour une visite de travail; La Louvière verra son antenne opérationnelle à l'automne de cette année. A condition de trouver un bâtiment ad-hoc, une antenne pourra être ouverte à Saint-Gilles, comme demandé.

Je suis favorable à l'installation d'une antenne de justice à Anderlecht. J'attends une proposition de la commune pour défendre sa création devant le conseil des ministres et la Conférence interministérielle pour le Renouveau urbain. En effet, elle constituerait non seulement un élément symbolique mais une composante importante pour la commune. Dans cette attente, les autorités locales et le parquet général peuvent prendre conjointement les dispositions afin qu'Anderlecht puisse également être desservie.

Je m'en tiens donc à ce que j'ai dit lors de la réunion de Cureghem. Dès réception de ces propositions, je suis prêt à les défendre devant les instances précitées.

Mijnheer Laeremans, u stelde vragen over gesloten instellingen voor jongeren. In de materie van de jeugdbescherming of de gevolgen die men verleent aan de uitspraak van de jeugdrechtbank zijn de jeugdrechtbanken enerzijds een federale bevoegdheid; anderzijds behoren de instellingen die de maatregelen moeten uitvoeren tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. De gemeenschappen gaan uit van de stelling dat deze instellingen zich situeren binnen

de eigen opdracht van de gemeenschappen, met name hulp en bijstand aan personen. Het element sanctie of reactie op de criminaliteit wordt aangezien als niet behorende tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Zoals bekend, is mijn vertrekpunt dat het zelfs binnen de huidige bevoegdheidsafbakening mogelijk moet zijn dat de federale overheid gesloten instellingen voor jongeren opricht, die dan specifiek moeten dienen om op bepaalde eerder zware vormen van jeugddelinquentie te kunnen reageren. Zo wordt verholpen aan het probleem van de gemeenschappen waarbij de jeugdrechters bepaalde sancties uitspreken, maar waarvoor de gemeenschappen niet bevoegd zijn als die sancties verder gaan dan het verlenen van hulp en bijstand.

In deze nog verder te onderzoeken redenering moet het mogelijk zijn dat de federale overheid gesloten instellingen voor jongeren opricht om bepaalde reacties op jeugddelinquentie mogelijk te maken. Ik huldig dit standpunt en heb het ook uiteengezet op de hoorzitting in Kuregem. Zoiets moet mogelijk zijn, behoudens desgevallend een structurele oplossing die zou worden gevonden in het kader van een discussie over globale bevoegdheidspakketten of reorganisatie van de bevoegdheden van de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten. Terzake lijkt mij echter een oplossing te vinden, die er wat mij betreft moet komen.

In het kader van de bestrijding van de jeugdcriminaliteit ben ik alleszins bereid om op federaal niveau gesloten instellingen tot stand te brengen. Dat moet dan uiteraard na overleg en bespreking met de gemeenschappen. Institutioneel zie ik echter geen probleem.

Le président: La parole est à M. Jacques Simonet.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF): Monsieur le président, le moins que l'on puisse dire c'est que le ministre est extrêmement décevant.

Ou il se moque de moi, ou - et c'est plus inquiétant - son cabinet est tellement désorganisé qu'il fonctionne sans aucune coordination avec le cabinet du ministre de l'Intérieur.

Ce que vous avez dit, monsieur le ministre, lors de votre préambule, ne m'a pas échappé.

A l'époque, j'avais interpellé M. Vande Lanotte, encore ministre de l'Intérieur. Il m'avait expliqué qu'il ne pouvait imposer la création d'une antenne de

justice qui serait réalisée dans le cadre d'un contrat sur le renouveau urbain. Il ajoutait : "Si un tel projet n'empêche pas l'assentiment du ministre de la Justice, il ne sera pas réalisé. Il faut donc un consensus entre le parquet, le ministre de la Justice et la commune. Dans cette hypothèse, il me propose le projet et il me revient alors, à moi, ministre de l'Intérieur, de coordonner sa mise sur pied. Je n'ai donc aucun pouvoir de décision à ce sujet".

Pendant des mois et des semaines, nous avons été en négociation avec votre prédécesseur. Je vous invite donc à reprendre les dossiers qui sont en votre cabinet. Si ce n'est pas le cas, je vous en ferai tenir copie.

Dans des courriers répétés, M. De Clerck a demandé à la commune de prendre l'initiative de créer une antenne de justice.

J'ai personnellement demandé l'avis de M. Vande Lanotte à ce sujet. Ce dernier a d'ailleurs rendu visite à la commune d'Anderlecht, en février 1997. Il m'a répondu qu'il pouvait plaider auprès de son collègue de la Justice pour que l'on y crée une antenne.

Je répète que votre cabinet disposait du dossier complet. Ce dossier a en fait été saboté, torpillé par M. de Lentdecker, avocat général près la cour d'appel de Bruxelles. Telle est la réalité des choses. Mais le dossier est en votre possession et il est parfaitement en ordre. Il suffit simplement que le dossier, ficelé et pour lequel nous avons réalisé les infrastructures, soit intégré dans le cadre d'un contrat de renouveau urbain.

Mais je répète encore une fois que le dossier est prêt et je veux bien vous en faire parvenir une copie encore cette semaine.

De voorzitter : De heer Bart Laere-mans heeft het woord.

De heer Bart Laeremans (VL.BLOK) : Mijnheer de minister, dit was toch wel een merkwaardig antwoord.

Op het vlak van de justitie-antennes moet ik collega Simonet gelijk geven : er worden terzake al lang gesprekken gevoerd. De gemeente Anderlecht heeft een gebouw helemaal in orde gebracht om deze antenne onderdak te kunnen bieden. U zegt nu "... als Anderlecht het wil, dan..." terwijl reeds lang duidelijk is dat Anderlecht vragende partij is.

Hetzelfde geldt voor de jeugddetentie-centra. Maanden geleden heb ik u tweemaal na mekaar geïnterpelleerd over dit onderwerp. U heeft toen geantwoord dat u het dossier nog

bestudeerde in het kader van de hervorming van het jeugdstrafrecht. Nu zegt u bereid te zijn om stappen te doen. Nochtans hebben een jaar geleden zowel het parket als het stadsbestuur van Antwerpen terzake vragen gesteld. Wij hebben reeds lang geleden gezegd dat dit eigenlijk niets te maken heeft met welzijn maar wel met justitie. Ik heb vanmiddag nog op de radio mogen horen van de heer Vande Lanotte dat de leeftijdsgrens van de strafrechtelijke meerderjarigheid op 18 jaar eerder artificieel is. Wij zijn uiteraard van mening dat het departement Justitie helemaal moet worden overgeheveld naar de gemeenschappen, maar ook in het huidige stelsel gaat het duidelijk om een justitieel probleem. Het wordt echter tijd dat er op dit vlak iets wordt ondernomen.

U zegt wel dat er iets zal worden ondernomen maar u heeft helemaal niet geantwoord op mijn vragen. Wanneer zult u iets ondernemen ? Wat zal het allemaal kosten ? Waar wil men het onderbrengen ? U heeft geen enkel plan, u doet alleen een verkiezingsbelofte. Net als de SP holt u het Vlaams Blok achterna. Wij zeggen immers al twee jaar dat er iets drastisch moet veranderen. U zegt nu eigenlijk exact hetzelfde zonder evenwel concrete afspraken te maken. Ik vind dit heel jammer. Ik had gehoopt vandaag meer informatie van u te krijgen. U herhaalt gewoon onze eis en daar blijft het bij. Ik begrijp niet dat u niet meer in petto heeft.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister Van Parys : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat de justitie-antenne in Anderlecht op zijn plaats is. Als er een project bestaat, mag men dit steeds bezorgen. Ik zal het zowel op de Ministerraad als op de interministeriële conferentie verdedigen. Het lijkt mij beter mekaar te vinden dan te discussiëren over modaliteiten.

Wat de gesloten instellingen betreft, moet mijnheer Laeremans het dossier toch eens goed bekijken. Een aantal weken geleden heb ik op een interpellatie van mevrouw Herzet geantwoord dat het binnen de huidige institutionele context mogelijk moet zijn dergelijke instellingen op te richten. Ik ben bereid terzake het gesprek met de gemeenschappen aan te gaan. Als u mij vraagt naar de perspectieven kan ik antwoorden dat ik de gesprekken wens voort te zetten. Ik meen te weten dat ook anderen dit voorstel niet ongenegen zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de strijd tegen BTW-carroussels" (nr. 1996)

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la lutte contre les carroussels TVA" (n° 1996)

De voorzitter : De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in antwoord op mijn schriftelijk vraag heeft de minister van Financiën de bedragen gegeven die het Nationale Controlecentrum ter bestrijding van de BTW-carroussels heeft geïnd sedert haar bestaan.

Voor 1997 gaat het slechts over zes maanden. Niettemin kon het controlecentrum toen reeds ongeveer 3 miljard frank aan BTW-rechten en boeten binnenrijven. In 1998 bedroeg het toch behoorlijk resultaat voor het hele jaar 4,5 miljard frank BTW-rechten en bijna 9 miljard frank boeten. De minister gaf voorts een overzicht van de beschikbare middelen. Zo somt hij op dat er in een kader van 40 personeelsleden is voorzien, waarvan 35 effectief zijn ingevuld, en dat zij over 11 PC's, 13 printers en 11 draagbare PC's beschikken. Maar de diensten zouden nog niet verbonden zijn met de bestaande on-line netwerken. De departementen van Financiën en Justitie overleggen op het ogenblik, aldus de minister, om samen in de strijd tegen de fraude inzake de BTW-carroussel voorstellen te formuleren op het vlak van de wetgeving en de reglementering en van de logistiek en de operationaliteit.

Welnu, mijnheer de minister, dat antwoord heeft mij enigszins verbaasd, want de strijd tegen de BTW-carrouselfraude dateert al van langer dan vandaag. Men kan zelfs de omvang ervan inschatten. In een recent artikel in *Trends* stelt een antifraudespecialist bij een belangrijke bank dat er jaarlijks ongeveer 100 miljard frank voor de staatskas verloren gaat door de BTW-carroussels. Zelfs indien het nog maar om de helft van dit bedrag gaat, dan nog zijn het omvangrijke ontvangsten die de overheid moet derven. Vandaar dat het om een prioritaire te voeren strijd gaat; u bent daar ongetwijfeld van overtuigd.

Wanneer ik dan in het schriftelijk antwoord van de minister van Financiën lees dat er thans samen met het college van procureurs-generaal overleg wordt gepleegd om nog maar voorstellen te formuleren inzake wetgeving en reglementering en dat er samen wordt nagedacht over de coördinatie van de logistiek en de operationaliteit, dan kan ik niet anders dan u te vragen of men werkelijk nog nergens staat met onder meer een wijziging van de wetgeving terzake. Ook de fraudespecialist dringt in het artikel aan op een wetwijziging. Is het voorts normaal dat het kader niet is ingevuld en dat men nog overleg moet plegen inzake de logistiek en de operationaliteit?

Mijnheer de minister, graag vernam ik wat de stand van zaken is in dit dossier dat niet helemaal nieuw is. Wat heeft het ministerie van Justitie ingezet voor de strijd tegen de niet onbelangrijke fraude inzake de BTW-carrousel?

De **voorzitter**: De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie: Mijnheer de voorzitter, ik ga graag in op de vraag over de maatregelen die werden uitgewerkt om de strijd tegen de BTW-carrouzels nog beter te kunnen voeren.

Ten eerste, er werd specifiek voor deze materie een bijstandsmagistraat aangesteld, met name de heer Ullmann, met als opdracht een gemeenschappelijk strafrechtelijk beleid voor de bestrijding van dit soort van fraude, dat een van de prioriteiten van het college van procureurs-generaal is, uit te tekenen. Dat het college daarom ten zeerste bekommerd is, bewijst precies de benoeming van de bijstandsmagistraat.

Ik herinner aan de twee gemeenschappelijke omzendbrieven, een van 25 juli 1998 van het college en een van 15 februari 1999. Deze laatste betreft de mogelijkheden tot samenwerking tussen de gerechtelijke overheden en de politiediensten enerzijds en de ambtenaren van de belastingadministraties anderzijds bij de behandeling van fiscale strafzaken.

Bovendien heeft de heer Ullmann een werkgroep opgericht die samengesteld is uit gespecialiseerde magistraten en leden van het departement Financiën, omdat hij ervan overtuigd is dat een multidisciplinaire aanpak van dergelijke dossiers zich opdringt, een conclusie die overigens gedeeld werd door de parlementaire onderzoekscommissie inzake de georganiseerde criminaliteit van de Senaat. Deze werkgroep moet een analyse maken van de frauduleuze

mechanismen om een strategie te ontwikkelen waarbij Justitie en Financiën gezamenlijk de strijd aanbinden tegen de uitbreiding van die vorm van criminaliteit.

Ik wens ook te verwijzen naar een aantal wetgevende initiatieven die werden genomen. Ten eerste is er het wetsontwerp inzake de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen. Dit wetsontwerp werd in de commissie voor de Justitie van de Senaat goedgekeurd en hierover zal binnenkort in de plenaire vergadering van de Senaat worden gestemd. Daarna zal het in de Kamer worden behandeld. Ik maak me sterk dat het ontwerp nog in deze legislatuur kan worden goedgekeurd.

Een tweede belangrijk wetgevend initiatief is de wet betreffende de criminele organisaties, wet die trouwens op 26 februari 1999 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd.

Een derde wetgevend initiatief is het wetsontwerp ter bestrijding van de corruptie, wetsontwerp dat intussen ook werd goedgekeurd.

Dit zijn drie wettelijke initiatieven die belangrijke instrumenten zullen zijn, ook in het kader van de strijd tegen de BTW-carrouzels.

Met betrekking tot de personeelsformatie van 40 personen, waarvan in uw vraag gewag wordt gemaakt, veronderstel ik dat u verwijst naar het actieplan van de regering betreffende de economische, financiële en fiscale delinquentie van 17 oktober 1997, dat voorziet in de gefaseerde versterking van de personeelsformatie van de CDGEFID, de Centrale Dienst voor de bestrijding van de Georganiseerde Economische en Financiële Delinquentie, met 40 personen.

Indien het dat is wat u bedoelt, dan kan ik erop wijzen ten eerste, dat twaalf fiscale ambtenaren eerlang bij CDGEFID zullen worden gedetacheerd. Het koninklijk besluit betreffende die detachering is in voorbereiding en wordt weldra uitgevaardigd.

Ten tweede, in de begroting 1999 is 39 miljoen frank ingeschreven voor de kaderuitbreiding van CDGEFID. Het gaat hier over ongeveer 13 politieambtenaren en 20 analisten en ondersteunende personeelsleden.

Wat het Nationaal Centrum ter bestrijding van de BTW-carrouzels betreft, deelt mijn collega van Financiën mij mee dat niet alleen dat Nationaal Centrum ter bestrijding van de BTW-carrouzels bepaalde bevoegdheden heeft terzake maar dat ook de

Bijzondere Belastinginspectie en de Administratie der Douane en Accijnzen in dit verband een belangrijke rol spelen. Voor de uitbreiding van de materiële middelen voor het Nationaal Centrum zullen de nodige initiatieven worden genomen om eventuele tekorten aan middelen te remediëren, na onderzoek van de thans voorhanden zijnde middelen en noden van het Centrum.

De minister van Financiën heeft mij ook meegedeeld dat het directiecomité van de fiscale administraties een voorstel voor een betere operationele organisatie van de strijd tegen de carrouzels onderzoekt. Dit voorstel gaat uit van de adjunct-administrateur-generaal bij de belastingen en van de directeurs-generaal van de administraties van de BBI en van de BTW.

Daarnaast gaan de fiscale administraties, op verzoek van de minister van Financiën, na of het gepast is aan sommige ambtenaren van de BBI de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie toe te kennen. De laatste hand wordt tevens gelegd aan een voorontwerp van wet dat deze zelfde hoedanigheid, dus officier van de gerechtelijke politie, toekent aan bepaalde ambtenaren van de Administratie der Douane en Accijnzen binnen hun bevoegdheidsdomein.

Mijnheer de voorzitter, dit waren mijn antwoorden op de diverse vragen van collega Van Hoorebeke.

De **voorzitter**: De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord waarmee u hebt aangetoond dat er blijkbaar inderdaad werk wordt gemaakt van een effectieve bestrijding van de BTW-fraude in het kader van de BTW-carrouzels.

U hebt de diverse maatregelen overlopen, maar de vraag rijst of er geen te grote versnippering is van de verschillende bevoegdheden. Er is natuurlijk het aspect Justitie, maar er zijn ook de Bijzondere Belastinginspectie, de BTW-administratie en de Administratie der Douane en Accijnzen. Bovendien spreekt u ook over de uitbreiding van de bevoegdheid tot officier van de gerechtelijke politie.

De vraag is evenwel of dit een efficiënte bestrijding mogelijk maakt. Moet niet worden nagedacht over een grotere centralisatie van dergelijke bestrijdingsmechanismen, zodat deze belangrijke fraude op de meest efficiënte wijze kan worden bestreden?

Hoe dan ook meen ik dat het een goede zaak zou zijn, mocht het wetsontwerp inzake de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen zo spoedig mogelijk worden goedgekeurd. Vandaag heeft men immers nog altijd de mogelijkheid om achter de façade van de rechtspersoonlijkheid bepaalde activiteiten te ontwikkelen die niet strafrechtelijk kunnen worden bestraft.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister Van Parys : Mijnheer de voorzitter, collega Van Hoorebeke, allereerst ben ik het met u eens dat centralisatie nodig is. De werkgroep van de heer Ullmann heeft precies de coördinatie tussen Justitie en Financiën op het oog. Ten tweede, het wetsontwerp inzake de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen werd in de bevoegde Senaatscommissie goedgekeurd en zal eerstdaags in de plenaire vergadering worden behandeld. Als de commissie voor de Justitie even diligent blijft werken als zij tot nu toe heeft gedaan, kan dit wetsontwerp ook nog door de Kamer worden behandeld tijdens deze legislatuur.

De voorzitter : Mijnheer de minister, wij staan tot uw dienst.

Minister Van Parys : Deze wet zal een belangrijk instrument zijn in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit in het algemeen en de fiscale criminaliteit in het bijzonder.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de evaluatie van de faillissementswet" (nr. 1997)

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "l'évolution de la loi sur les faillites" (n° 1997)

De voorzitter : De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer Karel Van Hoorebeke (VU) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de nieuwe wet op het gerechtelijk akkoord en de nieuwe faillissementswet zijn meer dan een jaar in werking. Er werd gezegd dat na verloop van tijd een evaluatie zou gebeuren van de werking van beide wetten. Ik weet dat die evaluatieronde is gestart en misschien ondertussen is

beëindigd. Graag had ik daarover enige toelichting gehad. In 1998 zou het aantal faillissementen opnieuw zijn toegenomen. Ik herinner mij dat de toenmalige minister van Justitie, de heer De Clerck, zei dat de wet op het gerechtelijk akkoord de bedoeling had te vermijden dat er meer faillissementen zouden worden uitgesproken. Het is evenwel duidelijk dat dat niet het geval is, hoewel het misschien nog te vroeg is om deze evolutie reeds te beoordelen. Toch zouden de nieuwe wetten in 1998 niet het gewenste resultaat hebben gehad. Uit een persartikel blijkt dat de voorzitter van het Instituut der Accountants te kennen heeft gegeven dat ofwel de wet op het gerechtelijk akkoord nog niet voldoende is gekend, ofwel dat hij nog niet efficiënt wordt toegepast. Hij zegt, ik citeer : "De wet van 17 juli 1997 op het gerechtelijk akkoord levert (nog) niet de gewenste resultaten op." In de commissie hadden wij ons afgevraagd of de wet op het gerechtelijk akkoord er niet enkel zou zijn voor de grote bedrijven in moeilijkheden. Zou hij ook kunnen worden toegepast op de kleinere bedrijven, de KMO's ? In werkelijkheid zouden de kleine handelaars er inderdaad geen gebruik van maken.

Daarom heb ik een aantal vragen. Mijnheer de minister, in hoeveel zaken werd een gerechtelijk akkoord aangevraagd ? In hoeveel zaken werd een gerechtelijk akkoord toegestaan ? Heeft dat achteraf eventueel geresulteerd in een faillissement ? Welke is de verhouding van het aantal toegestane gerechtelijke akkoorden ten aanzien van de tot nu toe uitgesproken faillissementen ? Is er reeds een evaluatie van deze beide wetten gebeurd ?

Tot slot heb ik een bezorgdheid die ik ook vroeger reeds heb geuit. Beschikken de rechtbanken van koophandel momenteel over voldoende personeel en middelen om vooral de wet op het gerechtelijk akkoord efficiënt uit te voeren ? Dat was immers de grote bezorgdheid van zowel de voorzitters van de rechtbank van koophandel als van de hoofdgriffiers.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hoorebeke, ik kan u de volgende cijfers meedelen. In 1998 werd voor 115 zaken een gerechtelijk akkoord ingeleid, waarvan 10 bij dagvaarding en 105 bij verzoekschrift. Inzake het aantal toegestane gerechtelijke akkoorden kan ik u meedelen dat

in 94 gevallen tot voorlopige opschorting is beslist en dat in 21 gevallen de opschorting niet is aanvaard en bijgevolg het faillissement is uitgesproken.

Wat de verhouding van de toegestane akkoorden ten opzichte van het tot nu toe uitgesproken aantal faillissementen betreft, kan uit de voorlopige gegevens van het Nationaal Instituut voor de Statistiek worden afgeleid dat in 1998 de rechtbanken van koophandel 3 579 faillissementsdossiers hebben afgehandeld, waarvan, zoals daarmet gezegd, 94 opschortingen werden aanvaard.

De evaluatie van de nieuwe wetgeving betreffende het gerechtelijk akkoord is volop aan de gang. Ikzelf en een aantal mensen van het kabinet en van de administratie hebben vergaderingen gehad met alle voorzitters van de rechtbanken van koophandel, met de curatoren en met de hoofdgriffiers, die uiteraard de belangrijkste actoren zijn. Deze vergaderingen waren bijzonder interessant omdat ze ons de gelegenheid gaven de nieuwe wet te toetsen aan de concrete problemen die zich in de praktijk voordoen. Wij hebben vastgesteld dat een aantal zaken vrij vlug kunnen worden geregeld. Een aantal problemen zijn reeds opgelost zonder dat daarvoor een wijziging van de wetgeving noodzakelijk was.

Wij hebben ook vastgesteld dat er soms een verschillende interpretatie was door de actoren, zijnde de hoofdgriffiers, voorzitters en curatoren, en dat de onderlinge gesprekken moeten kunnen leiden tot een eenvormige rechtspraak. Mijnheer Van Hoorebeke, u bent perfect geplaatst om te weten dat dit niet van vandaag op morgen geschiedt en dat terzake een bepaalde autonomie blijft gelden.

De bijeenkomsten hadden tot doel een belangrijke stap te zetten naar een eenvormige rechtspraak, in toepassing van een nieuwe wet. Wij hebben ook een lijst opgesteld van moeilijkheden die aanleiding zullen geven tot een wetswijziging. Wij zullen inderdaad, op basis van de bedenkingen die door de verschillende actoren - die dit overleg trouwens zeer hebben geapprecieerd - werden geformuleerd, via een beperkte wetswijziging aan een aantal zaken moeten tegemoetkomen.

Om die wetgeving succesvol toe te passen is ook een mentaliteitswijziging vereist, niet alleen bij de actoren, maar vooral ook bij de schuldenaars en de schuldeisers, in die zin dat de handelaars niet mogen wachten tot de financiële situatie echt hopeloos is geworden. De schuldeisers wachten

soms heel lang om een initiatief te nemen of een aanvraag tot een gerechtelijk akkoord in te dienen. Ik denk dat het instrument de mogelijkheid biedt om vlugger te reageren en op die wijze de belangen van zowel de schuldeiser als de schuldenaar beter te verdedigen.

Een ander element van de nieuwe wetgeving, het oprichten van kamers voor handelonderzoek, voorkomt een aantal faillissementen en gerechtelijke akkoorden door te "depisteren", met andere woorden door, vooruitlopend op een eventueel gerechtelijk akkoord en zeker op het faillissement, initiatieven te nemen.

Ik meen dat een soepele preventieve regeling in deze bijzonder belangrijk is. Dat was trouwens ook een element in de filosofie van de nieuwe wet.

Wat het personeel en de beschikbare middelen betreft, werd de personeelsformatie van de rechtbanken van koophandel inderdaad aangepast. Voor de griffiers werd dit gerealiseerd door middel van de wet van 20 juli 1998 tot vaststelling van de personeelsformatie van de rechtbanken van koophandel. Concreet is het zo dat de vacante betrekkingen, achttien plus negen tegen het jaar 2000, bekend zijn gemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 25 augustus 1998. De procedures zijn dus lopend. Voor het administratief personeel werd de personeelsformatie uitgebreid bij koninklijk besluit van 15 december 1998. De vacante betrekkingen, voor veertig opstellers en één bediende, werden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 3 februari 1999. Wij moeten dit blijven opvolgen. Als er zich punctuele problemen zouden voordoen inzake personeel, moeten we desgevallend tijdelijk personeel ter beschikking stellen. Als er problemen zouden zijn, mag u die signaleren. Punctuele problemen kunnen altijd met contractueel personeel worden opgelost.

De voorzitter : Mijnheer Van Hoorebeke, depisteert het antwoord van de minister u ?

De heer Karel Van Hoorebeke (VU) : Mijnheer de voorzitter, dat doet het in grote mate.

Mijnheer de minister, er werden 3 579 faillissementen uitgesproken in 1998. Voor 94 hiervan werd de opschorting toegestaan. Dit is duidelijk een wanverhouding. Met de wet op het gerechtelijk akkoord zullen we nooit faillissementen kunnen vermijden, maar u hebt er terecht op gewezen dat er een mentaliteitswijziging moet komen. Wie vroeger als bedrijf of als handelaar door

de depistagedienst werd opgeroepen, in Gent op vrijdagmorgen om negen uur, kon een half uur later reeds failliet verklaard buitenkomen. Dat was de grote vrees van de betrokkenen. De kamers voor handelonderzoek zouden meer begeleidend moeten werken zodat de drempel veel lager wordt. Als men een gerechtelijk akkoord aanvraagt, moet men dan niet meer vrezen dat dit het voorgeborchte van het faillissement wordt. Vroeger was dat dikwijls het geval. Niet alleen Justitie maar ook het ministerie van Landbouw moet de KMO's ervan overtuigen dat het gerechtelijk akkoord een alternatief is voor het faillissement. De mogelijkheden zijn vandaag nog niet voldoende gekend.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "het oneigenlijk gebruik van het penitentiair verlof" (nr. 2001)

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'usage impropre du congé pénitentiaire" (n° 2001)

De voorzitter : De heer Bart Laeremans heeft het woord.

De heer Bart Laeremans (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, van heel wat OCMW-mandatarissen krijgen wij het bericht dat er zich problemen voordoen met mensen die eigenlijk onder Justitie ressorteren omdat zij met penitentiair verlof zijn. Niemand kan verantwoordelijkheid voor hen opnemen, noch Justitie, noch het OCMW, precies omdat zij in dit oneigenlijk systeem zitten. Enerzijds zijn ze met verlof, anderzijds genieten ze een soort vrijheid.

Naar aanleiding van de zaak-Dutroux is men terecht veel omzichtiger beginnen omspringen met de voorwaardelijke invrijheidstelling en met de invrijheidstelling met het oog op genade. In het verleden hebben wij het daar al vaak genoeg over gehad. De OCMW's bevestigen dat het geregeld voorkomt dat men mensen telkens opnieuw voor een bepaalde periode vrijlaat via het penitentiair verlof. Dit gebeurt dan met de bedoeling hen nooit meer in de gevangenis op te nemen. Vroeger ging het bij het penitentiair verlof om korte verlofperiodes tussen periodes van opsluiting. Hier gaat het echter eigenlijk om een voorlopige voorwaardelijke invrijheidstelling.

Mijnheer de minister, klopt het dat de voorwaardelijke invrijheidstelling deels wordt omzeild via het penitentiair verlof ? Komt het erop neer dat deze mensen uiteindelijk niet meer in de gevangenis belanden ? Interessant is ook te weten vanaf welke periode dit gebeurt. Er is vanaf vandaag een nieuw systeem, maar voor voorwaardelijke invrijheidstelling kan men traditioneel vanaf een derde van de straftijd in aanmerking komen.

Ik weet wel dat er thans een nieuw systeem bestaat, maar laten wij ons nog even houden aan de wetgeving op zich : in principe geldt de voorwaardelijke invrijheidstelling vanaf het uitzitten van een derde van de straf. Indien ook hieraan afbreuk wordt gedaan en in nog kortere gevangenisperiodes wordt voorzien via het penitentiair verlof, dan geraakt men helemaal in een merkwaardig systeem verzeild.

Klopt het, mijnheer de minister, dat de periodes in de praktijk momenteel meermaals worden vernieuwd, zodat een langgerekte van penitentiair verlof zonder gevangenisperiode ontstaat ? In bevestigend geval, geldt zulks voor alle categorieën of welbepaalde groepen gevangenen ?

Voorts had ik graag geweten of zulks vaak voorkomt en of hierin de voorbije jaren een evolutie merkbaar is naar aanleiding van de Dutroux-zaak. Kan de minister mij hieromtrent cijfermateriaal overmaken ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is helemaal niet juist dat op een oneigenlijke wijze gebruik zou worden gemaakt van het penitentiair verlof.

Er zijn twee soorten penitentiair verlof. Ten eerste is er het systematisch penitentiair verlof, waarbij aan de definitief veroordeelde toestemming wordt verleend om de gevangenis te verlaten gedurende een tot maximum drie dagen. De voorwaarden hiervoor zijn dat er geen nieuwe strafvervolgung hangende is en dat een welbepaald deel van de straf moet zijn uitgezeten. Primaire veroordeelden komen vanaf zes maanden in aanmerking voor een derde en recidivisten vanaf zes maanden voor twee derden. De beslissingsbevoegdheid terzake komt toe aan het centraal bestuur voor de strafinrichtingen en in geval van een eerste geslaagd verlof aan de gevangenisdirecties.

Het doel van deze maatregel is het bevorderen van de externe en familiale relaties, het toetsen van de geschiktheid van de gedetineerden voor een vervroegde invrijheidstelling en het voorbereiden van reïntegratie.

Aan het verlot kunnen bepaalde voorwaarden worden verbonden.

De tweede mogelijkheid is het penitentiair verlot om welbepaalde redenen. Het betreft de toetsing die aan de gedetineerde wordt gegeven om gedurende een of meer dagen de gevangenis te verlaten. Deze toestemming wordt verleend omwille van incidentele, familiale, sociale, professionele of gezondheidsredenen. Het wordt eveneens toegestaan om gedetineerden die op korte termijn zullen vrijkomen, de mogelijkheid te bieden hun reclassering voor te bereiden, bijvoorbeeld door het zoeken van werk, door het in orde brengen van een opleiding, door het zoeken naar een eigen vaste verblijfplaats.

In deze gevallen wordt een penitentiair verlot toegestaan in de plaats van een andere strafuitvoeringsmodaliteit omdat de dagelijkse verplaatsing van de gevangenis naar de toekomstige verblijfplaats of reclasseringsplaats voor de gedetineerde een te dure aangelegenheid is. De gevangene overbrengen naar de inrichting die het dichtst bij zijn reclasseringsregio ligt, is niet evident omdat de psychosociale dienst van de gevangenis hiermee niet is vertrouwd.

De gedetineerden aan wie een dergelijk penitentiair verlot wordt toegestaan moeten zich op geregelde tijdstippen aanbieden in hun gevangenis, waar de psychosociale dienst de ontwikkelingen van hun situatie opvolgt. Wanneer alle voorwaarden zijn vervuld, wordt de voorlopige of voorwaardelijke invrijheidstelling effectief verleend en wordt het vrijstellingsboekje ondertekend.

Aan gedetineerden die een dergelijk verlot kunnen genieten wordt uitgelegd dat zij niet in aanmerking komen voor een bestaansminimum van het OCMW. De gevangenisdirectie moet nagaan of hun middelen van bestaan toereikend zijn om het verlot door te brengen. Ik herhaal dat het verlot alleen wordt toegestaan wanneer de gedetineerde op korte termijn op vrije voeten zal worden gesteld.

De voorzitter: De heer Bart Laere-mans heeft het woord.

De heer Bart Laeremans (VL.BLOK): Mijnheer de voorzitter, bepaalde categorieën gevangenen krijgen penitentiair verlot om zich voor te bereiden

op hun reclassering. Uit een verslag van een OCMW-aangelegenheid blijkt dat deze regeling in het verleden ook al bestond, maar werd uitgebreid onder druk van de Dutroux-manie. Onder meer om die reden, mijnheer de minister, vroeg ik u om cijfermateriaal terzake, dat ik echter nog niet bekwam.

In de praktijk komt het erop neer dat penitentiair verlot-passen worden gegeven voor twee weken, telkens verlengbaar voor dezelfde periode; de betrokkenen moeten zich geregeld aanbieden bij de gevangenisdirectie. Ik interpreteer dat echter anders, in die zin dat de betrokkenen zich wel moeten aanbieden, maar eigenlijk niet meer in de gevangenis terecht komen en dat zulks als het ware een voorloper is op de werkelijke invrijheidstelling.

Met dergelijke methodes moet men nochtans zeer omzichtig omspringen.

Ik begrijp dat men iemand die in aanmerking komt voor vrijlating, bepaalde initiatieven laat nemen in het kader van een penitentiair verlot. We zijn niet per definitie tegen bepaalde vormen van penitentiair verlot. Wanneer dit echter uit de hand loopt zoals de praktijk soms aantoonde en men dit telkens verlengt, kunnen mensen nog voor de periode van vervroegde invrijheidstelling, een deel van de straf kwijtgescholden krijgen. Dit kan niet de bedoeling zijn. We zullen dit dossier blijven opvolgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- Voorzitter: de heer Vandeurzen

Interpellatie van de heer Marc Verwilghen tot de minister van Justitie over "het verloop van het Bende-dossier" (nr. 2243)

Interpellation de M. Marc Verwilghen au ministre de la Justice sur "l'évolution du dossier des tueurs du Brabant" (n° 2243)

De voorzitter: De heer Marc Verwilghen heeft het woord.

De heer Marc Verwilghen (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het zal een korte interpellatie zijn. Ze vloeit voort uit een vorige en is ingediend naar aanleiding van nieuwe feiten die zich hebben voorgedaan tussen het indienen van de interpellatie en uw antwoord. U maakte terecht de opmerking dat u hierover niet was ingelicht.

Ik herinner mij dat werd gevraagd een uitgewerkt plan te maken met een precieze strategie voor het onderzoek van de toekomst en met een evaluatie van de tot op dat ogenblik gevolgde sporen.

Mijn vragen nu zijn te verdelen in twee groepen.

In de eerste plaats vernam ik graag of door de cel-Jumet een onderzoek naar het onderzoek wordt gevoerd zoals dat in een andere parlementaire onderzoeksc commissie gebeurde. Mijn vraagstelling wordt immers beïnvloed door de passus die ik uit de werkzaamheden van de onderzoeksc commissie heb aangehaald.

Wat is er concreet gebeurd met een aantal haarlokken die men heeft aangetroffen in Temse? En wat gebeurde met het hoedje dat men heeft opgespoord in Aalst? Bestaat daartussen een relatie? Zijn er een of twee hoedjes gevonden? In dat geval zou het immers kunnen gaan om belangrijk bewijsmateriaal. Men zegt me dat dit bewijsmateriaal is verloren gegaan. Is dit zo? Wie draagt hiervoor de verantwoordelijkheid?

Een ander punt van de concrete vraagstelling betreft het volgende. Er werd vastgesteld dat de rijkswacht op de parking van de Delhaize in Aalst haar bewakingsopdracht een twintigtal minuten vóór de overval heeft stopgezet. Waarom is dit zo verlopen? Of is hier sprake van louter toeval? Bestaat ervoor misschien nog een andere reden?

Wat het tweede deel van mijn vragen betreft wilde ik weten hoe het in dit dossier is gesteld met de internationale samenwerking? Waartoe wordt die samenwerking beperkt? Ik wil dat antwoorden aan de hand van drie vragen.

Ten eerste, op een bepaald ogenblik was sprake van een belangrijke verdachte, Jean-François Buslik. Men heeft om zijn uitlevering gevraagd. Dit stoot blijkbaar op zeer grote moeilijkheden, alhoewel het hier zou kunnen gaan om een sleutelfiguur.

Ten tweede, Martial Lekeu is intussen overleden, maar hij bezat een computer met waardevolle inlichtingen. Is deze aan de cel-Jumet door de Amerikanen overhandigd en zoniet, waarom niet?

Ten derde, op een bepaald ogenblik vroegen bendespeurders de toelating om Duitse stasidossiers in te kijken. Heeft het Duitse gerecht intussen deze toelating gegeven? Wat heeft dit desgevallend opgeleverd?

De voorzitter: De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, nadat de tweede bende-commissie haar werkzaamheden heeft beëindigd, heeft de cel-Jumet de stand van zaken van het dossier opgemaakt. Hierbij heeft men spoor per spoor nagegaan hoever het onderzoek is opgeschoten. Een van de aanbevelingen van de tweede bende-commissie was dat er een strategisch plan moest worden opgemaakt. Op basis van dat plan kan worden bepaald welke investeringen moeten worden gedaan op het vlak van manschappen, middelen en logistiek. Dit is gebeurd. Voor elk spoor werd de stand van zaken opgemaakt en duidelijk aangegeven welke opdrachten nog moesten worden uitgevoerd. Op basis van dit overzicht heeft men vervolgens de prioriteiten bepaald. Voor bepaalde sporen beschikte men over voldoende elementen om ze prioriteit toe te kennen. Andere sporen zijn minder belangrijk. Op basis van dit strategisch plan heeft men gevraagd dat de mogelijkheden van de cel zouden worden uitgebreid. Hierover heb ik het naar aanleiding van een vorige interpellatie van de heer Verwilghen reeds gehad.

Het strategisch plan zal in april worden geëvalueerd. Hierbij zal worden nagegaan hoeveel personen ter beschikking moeten worden gesteld. Een van de punten in het plan was de noodzaak van een scanner, die de vergelijking met de aanverwante dossiers zou moeten vergemakkelijken. Ondertussen zijn ongeveer 300 000 bladzijden ingescand, waardoor op een handige wijze dossiers kunnen worden vergeleken.

Dan kom ik tot de concrete vragen in verband met de haarlokken en het hoedje. In 1990 werden alle overtuigingsstukken waarover de Delta-cel van Dendermonde beschikte en die betrekking hadden op de feiten in Temse en Aalst, overhandigd aan de cel-Waals-Brabant van Jumet. Tussen deze overtuigingsstukken bevonden zich ook de haarlokken en het hoedje waarvan sprake. Deze overtuigingsstukken werden door de cel-Waals-Brabant aan een deskundig onderzoek onderworpen. Ze zijn dus niet verdwenen of zoek geraakt.

Een tweede vraag had betrekking op de bewering dat de bewakingsopdracht op de Delhaize-parking van Aalst 20 minuten voor de overval zou zijn beëindigd. Onderzoeksrechter Troch en kolonel Sack hebben hierover in de onderzoekscommissie reeds gesproken. Het Delhaize-warenhuis in Aalst werd net als een aantal andere grootwarenhuizen zoals Colruyt, niet permanent

bewaakt. Wel werd er geregeld gepatrouilleerd in de omgeving en de aanpalende straten en op de parkeerterreinen van deze grootwarenhuizen.

Ik beklemtoon dat onderzoeksrechter Troch en kolonel Sack me bevestigd hebben dat in geen permanentie aan het betrokken warenhuis was voorzien maar dat een aantal patrouilles een circuit aflegden tussen de verschillende warenhuizen. Dit systeem heeft ten dele gewerkt. Bij de reconstructie van de overval te Aalst hebben we kunnen vaststellen dat de gangsters bij het verlaten van de parking geconfronteerd werden met een van de patrouilles. Een van onze vaststellingen was dat de rijkswachters onvoldoende gewapend waren om de gangsters staande te kunnen houden.

Wat Buslik betreft kan ik u meedelen dat de cel-Jumet zijn uitlevering nooit heeft gevraagd in het kader van het dossier-Waals-Brabant. Ik heb het niet over het dossier-Bouhouché en Beyer waarin Buslik werd veroordeeld. Ik spreek me niet uit over de opportuniteit van de uitlevering van Buslik. Dit is de verantwoordelijkheid en de opdracht van de onderzoeksrechter.

Er werd een internationale rogatoire opdracht in Amerika uitgevoerd met betrekking tot de computer van Martial Lekeu. De Amerikaanse overheden hebben de computer nooit willen vrijgeven. Oorzaak zijn de verschillen tussen ons rechtssysteem en het Angelsaksische model. Als men een dwangmaatregel wil verkrijgen van de Amerikaanse overheden - zij moeten beslag leggen op de computer of een huiszoeking bevelen - moet de cel-Jumet kunnen aantonen dat de inhoud van de computer rechtstreeks verband houdt met de feiten van de Bende van Nijvel. In het Angelsaksische systeem staat deze werkwijze bekend als de *probable cause*. Tot op heden - ook niet na de tweede rogatoire opdracht - oordelen de Amerikaanse autoriteiten dat er onvoldoende gronden zijn om een dergelijke dwangmaatregel toe te laten.

De toegang en de raadpleging van de Stasi-archieven is bijzonder strikt gereguleerd. Dankzij de initiatieven van de Belgische verbindingsofficier in Wiesbaden hebben de Duitse overheden reeds heel wat inlichtingen en antwoorden verstrekt op de vele vragen van de onderzoekers. Bovendien hebben de Duitse overheden zich geëngageerd om de opzoekingen verder te zetten binnen de krijtlijnen van de voorgeschreven reglementering terzake.

Daar worden de contacten onderhouden om in het kader van het onderzoek elementen van nuttige of interessante informatie te verkrijgen.

De **voorzitter** : De heer Marc Verwilghen heeft het woord.

De heer **Marc Verwilghen** (VLD) : Mijnheer de minister, ik dank u voor de antwoorden die u mij op mijn concrete vragen hebt gegeven.

Over de internationale samenwerking wil ik nogmaals aanhalen dat ik tijdens een bezoek aan de Verenigde Staten de gelegenheid had de juridische bestrafing van onze ambassade te mogen begroeten. De hoofdverantwoordelijke voor de internationale samenwerking van de Verenigde Staten heeft mij toen - zij zat er enigszins mee verveld - de aandacht gevestigd op het feit dat Belgische magistraten nogal eens de neiging hebben om vergissingen te begaan in het vragen van internationale rechtshulp, met het gevolg dat die vragen niet altijd kunnen worden ingewilligd. Zij heeft mij alle bereidwilligheid betoond om haar medewerking te verlenen voor het uitleveren van getuigenstukken die moeten worden opgevraagd. Zij heeft de suggestie gedaan ervoor te zorgen dat binnen Justitie - hieraan werd ondertussen verholpen - een permanentie tot stand zou worden gebracht om de internationale rechtshulp op een gedegen wijze te verwezenlijken. Dit kan misschien nog altijd voor de zaak-Buslik, al houdt die volgens uw antwoord niet direct verband met de zaak van de Bende van Nijvel.

Minister **Van Parys** : Mijnheer Verwilghen, ik kan uw standpunt alleen maar bijtreden. Het is inderdaad zo dat de magistraten de neiging hebben afzonderlijk initiatieven te nemen in de plaats van hun aanvragen gecoördineerd te laten verlopen via het geëigend kanaal. Inderdaad, zoals u zeker weet, zijn de Amerikaanse autoriteiten hieraan zeer gevoelig.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten. L'incident est clos.

- Voorzitter : de heer Verwilghen

Regeling van de werkzaamheden Ordre des travaux

De **voorzitter** : De interpellatie nr. 2249 van de heer Geert Bourgeois werd ingetrokken en de mondelinge vraag nr. 2048 van de heer Francis Van den Eynde wordt naar een latere datum verschoven.

Interpellatie van de heer Bart Laeremans tot de minister van Justitie over "het onderzoek naar de gewapende overvallen op geldtransporten" (nr. 2269)

Interpellation de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'enquête concernant les attaques à main armée contre les transports de fonds" (n° 2269)

De voorzitter: De heer Bart Laeremans heeft het woord.

De heer **Bart Laeremans** (VL.BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn interpellatie heeft vooral betrekking op de overval in Dilbeek in 1995, een overval die terecht veel aandacht heeft gekregen, onder andere omdat een negenjarig meisje toevallig door een verdwaalde kogel werd getroffen en levenslang verlamd raakte. De debatten in verband met de schadevergoeding komen de laatste tijd geregeld in de pers.

De documenten waarover ik beschik en waarover de andere parlementsleden al een langere tijd beschikken, zijn zeer merkwaardig. Ze zijn opgesteld door een persoon van Algerijnse afkomst, een zekere Mohammed Zaiour, die als vertaler voor het gerecht werkte. Zijn opleiding en diploma's zijn niet helemaal duidelijk, maar hij weet heel wat af van de analyse van onderzoeken en hoe een gerechtelijk onderzoek zou moeten verlopen.

In verband met het onderzoek van de gerechtelijke politie naar wat er in Dilbeek is gebeurd, heeft hij een aantal zaken vastgesteld, waarover hij een rapport heeft opgesteld. Hij stelde vast dat op drie thema's het onderzoek niet correct is verlopen.

Ten eerste, met een aantal sporen zou niets of zeker veel te weinig zijn gedaan.

Ten tweede, op het ballistische vlak hadden volgens hem meer interessante conclusies kunnen worden getrokken uit de voorhanden zijnde gegevens. Onder meer was er het feit dat minstens vijf personen eraan deelnamen. Hij had heel wat vragen bij uitspraken van de commissaris-generaal van de gerechtelijke politie die publiekelijk had verklaard dat de Kalashnikov-bende was ontmanteld, terwijl uit zijn gegevens over de overval in Dilbeek bleek dat die bende helemaal niet was ontmanteld en dat van die bende nog een aantal mensen vrij rondliepen.

Aan de hand van het onderzoek van de auto's die werden gebruikt bij onder andere het misdrijf in Dilbeek heeft hij

ontdekt dat er banden bestaan met andere overvallen en met misdrijven die door een bepaalde bende werden gepleegd. De verbanden zijn duidelijk: een wagen die via de nummerplaat kon worden gekoppeld aan een andere wagen, waarmee de andere bende overvallen heeft gepleegd. Blijkbaar gaat het dus om dezelfde bende, gezien de gebruikte nummerplaten en auto's.

Ten derde, was die persoon ook betrokken bij het af luisteren en decoderen van telefoongesprekken tussen betrokkenen en daaruit heeft hij afgeleid dat de betrokkenen inderdaad met zeer grote waarschijnlijkheid aanwezig waren bij de overval in Dilbeek. Op dit moment zit het onderzoek echter nog in het slop: men weet nog steeds niet wat de uitkomst zal zijn. Integendeel is er blijkbaar weinig vooruitgang en de betrokkene, de heer Zaiour, trekt daaruit onder andere deze conclusie en ik citeer uit het belangrijke document dat hij aan de pers heeft overhandigd: "Des hauts cadres de l'appareil policier, des services secrets, de la haute magistrature et des personnalités du monde politique se sont engagés personnellement et par l'intermédiaire de leurs subordonnés et agents, dans une conduite et des plans destinés à retarder, entraver, couvrir et dissimuler l'existence de preuves et de témoignages dans le cadre de dossiers criminels étiquetés "de sécurité nationale"."

Dit is een verregaande conclusie van die man die bij het onderzoek was betrokken en die zeer veel documenten heeft kunnen inkijken. Hij heeft zijn kritiek niet gespaard. Ik heb u een citaat gegeven, maar ook over de gerechtelijke politie van Brussel zegt hij veel belastende dingen. Hij doet dat ook over de heer De Vroom en de heer Vandoren, de nationaal magistraat. Merkwaardig is dat hij op alle mogelijke manieren dit heeft aangeklaagd, eerst intern, nadien via het parlement. Hij vraagt zich af wat er aan de hand is met een onderzoek dat volledig in het slop zit, terwijl de daders beker. J zijn en een deel van hen nog vrij rondloopt. Een deel van hen werd wel veroordeeld, maar voor andere zaken. Hij heeft dit aangeklaagd bij het parket en bij de betrokken onderzoekers en uiteindelijk heeft hij zijn vaststellingen verstuurd naar een aantal parlementsleden en naar de minister van Justitie, die ze zou hebben doorgegeven aan de nationaal magistraat. Het resultaat is dat hij uit het onderzoek werd verwijderd en werd beschuldigd van spionage voor een buitenlandse inlichtingendienst, in casu een dienst van de Algerijnse regering. Dit is een

zeer zwaarwichtige beschuldiging. Ofwel werkte deze man inderdaad voor de Algerijnse staat en dan houdt dit in dat iemand die voor een buitenlandse inlichtingendienst werkt, betrokken is in een gerechtelijk onderzoek naar buitenlandse terroristische praktijken en bendes. Ofwel is er niets van aan en werd deze man weggezuiverd onder het mom van buitenlandse spionage, maar dan vind ik dit een zeer ernstige daad van wie hem hebben weggezuiverd. Wij weten toch allen dat de Algerijnse regering niet van de poes is, alles behalve democratisch is en er niet voor terugschrikt om via commando's op sommige plaatsen dood en terreur te zaaien. Van twee dingen een: ofwel is hij wel degelijk betrokken bij de Algerijnse inlichtingendienst, ofwel juist niet. Er moet hierin zeker klaarheid komen.

Mijnheer de minister, uw voorganger heeft dit rapport gekregen. Klopt het dat het werd overhandigd aan nationaal magistraat Vandoren? Welk gevolg werd er dan aan gegeven? Was er een onderzoek naar de betrokken politiediensten? Zo ja, door wie werd het dan gevoerd? Welke resultaten heeft het opgeleverd? Heeft dat onderzoek enige weerslag gehad op het gerechtelijk onderzoek en op wat er in Dilbeek is gebeurd? Zijn er evoluties in het onderzoek naar de overval in Dilbeek?

Werd dit dossier reeds afgesloten? Het is toch merkwaardig dat ook dit onderzoek zo lang aansleept. De feiten dateren reeds van 1995.

Mijnheer de minister, kunt u enige link ontwaren tussen de vrij recente overval in Namen en de bende die in Dilbeek aan de slag is geweest? Er zijn toch wel wat gelijkenissen tussen beide misdrijven?

De voorzitter: De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie: Mijnheer de voorzitter, op verschillende tijdstippen werden mij inderdaad rapporten overhandigd door een gerechtelijk vertaler die was betrokken bij het onderzoek naar de overval in Dilbeek.

Mijn voorganger, Stefaan De Clerck, mocht reeds op 20 januari, 20 maart en 27 maart 1998 documenten ontvangen van de gerechtelijke vertaler. Op 4 mei 1998 werd rechtstreeks een rapport toegezonden. Op 7 mei 1998 en 15 juni 1998 werd mij een rapport van dezelfde persoon bezorgd door de eerste minister. Op 2 juni ontving ik van het

kabinet van de Koning een gelijkaardig rapport en dit gebeurde nogmaals op 22 juni via de heer Duquesne, toenmalig voorzitter van de commissie voor de Justitie.

Deze rapporten werden, zoals het hoort, voor elk verder gevolg ter beschikking gesteld van de procureur-generaal te Brussel. Deze laatste heeft mij trouwens een uitvoerig rapport overgehandigd nopens de feiten die werden gepleegd op 10 december 1995. Het dossier maakt het voorwerp uit van een gerechtelijk onderzoek dat wordt gevoerd door onderzoeksrechter Bulthé. Uit de informatie die ik mocht ontvangen, blijkt dat dit onderzoek met alle middelen door onderzoeksrechter Bulthé gestaag wordt voortgezet. Ook de eventuele banden met de andere criminele groeperingen en andere dossiers worden onderzocht.

U verstaat dat ik in de gegeven omstandigheden, gelet op het geheim van het onderzoek en ook om het verloop van het onderzoek niet te schaden, hierover niet in detail kan, mag of wil treden. Ik kan u wel meedelen dat het rapport van de gerechtelijke vertaler waarnaar in uw vraag wordt verwezen, in feite de weerslag is van een aantal "pistes" en hypothesen die door de rechercheurs in een synthese-proces-verbaal werden ontwikkeld. Dit proces-verbaal werd in het dossier gevoegd. De inhoud van deze analyse van de gerechtelijke vertaler werd trouwens gepubliceerd in een tijdschrift. De procureur des Konings heeft mij dan ook gemeld dat op 9 januari 1998 een dossier lastens onbekenden werd geopend wegens schending van het beroepsgeheim. Ik kan u ook meedelen dat de betrokken vertaler ontslag heeft genomen uit zijn functies op 23 mei 1998.

De voorzitter : De heer Bart Laeremans heeft het woord.

De heer Bart Laeremans (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, ik kan moeilijk veel zeggen op het antwoord van de

minister. U hebt heel wat zaken nog niet kunnen of willen zeggen omwille van het geheim van het onderzoek. Ik heb daarvoor uiteraard begrip.

Mijnheer de minister, ik zou u toch nog eens willen wijzen op het grote belang van dit rapport. In dit rapport staan een aantal merkwaardige aantijgingen ten aanzien van een parketmagistraat en rechercheurs van de gerechtelijke politie. Als het klopt dat men een aantal zaken heeft willen achterhouden en een aantal daders van de zeer gewelddadige overval in Dilbeek nog vrij rondlopen, dan is er opnieuw een zeer groot schandaal in de maak op het vlak van de werking van ons gerecht. Ik hoop dat dit niet waar is. Hopelijk komt er zo vlug mogelijk klaarheid over het bewuste rapport dat de meeste leden van deze commissie ondertussen hebben ontvangen. Daarnaast hebt u geen antwoord gegeven op de tenlasteleggingen. U zegt dat de betrokkene zelf ontslag heeft genomen. Dit klopt, maar toen was er reeds een hetze tegen hem gestart en hadden een aantal parketmagistraten hem reeds beschuldigd van betrokkenheid bij buitenlandse inlichtingendiensten. Blijkbaar hebt u geen weet van deze feiten of wilt u er niets over kwijt. Ik had graag duidelijkheid hierover gekregen.

Mijnheer de voorzitter, ik zal een motie indienen met de vraag om zo snel mogelijk klaarheid te brengen over dit rapport en het onderzoek naar de overval van 19 december 1995. Dit lijkt mij in het belang van de gerechtelijke diensten.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister Van Parys : Mijnheer de voorzitter, er is maar één instantie die hiervoor bevoegd is en het is in eenieders belang dat onderzoeksrechter Bulthé de kans krijgt om in volledige onafhankelijkheid het onderzoek in al zijn aspecten diligent te voeren.

De voorzitter : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Bart Laeremans en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Bart Laeremans

en het antwoord van de minister van Justitie, vraagt dat er zo snel mogelijk klaarheid komt omtrent het onderzoek naar aanleiding van de gewapende overval te Dilbeek op 19 december 1995 en naar de rapporten die daaromtrent aan de minister en aan het parlement werden overgemaakt."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Bart Laeremans et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Bart Laeremans

et la réponse du ministre de la Justice, demande instamment, que la lumière soit faite sur l'enquête relative à l'attaque à main armée commise à Dilbeek le 19 décembre 1995 ainsi que sur les rapports y afférents qui ont été transmis au ministre et au parlement."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Jo Vandeurzen.

Une motion pure et simple a été déposée par M. Jo Vandeurzen.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

- De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.00 uur.

- La réunion publique de commission est levée à 17.00 heures.